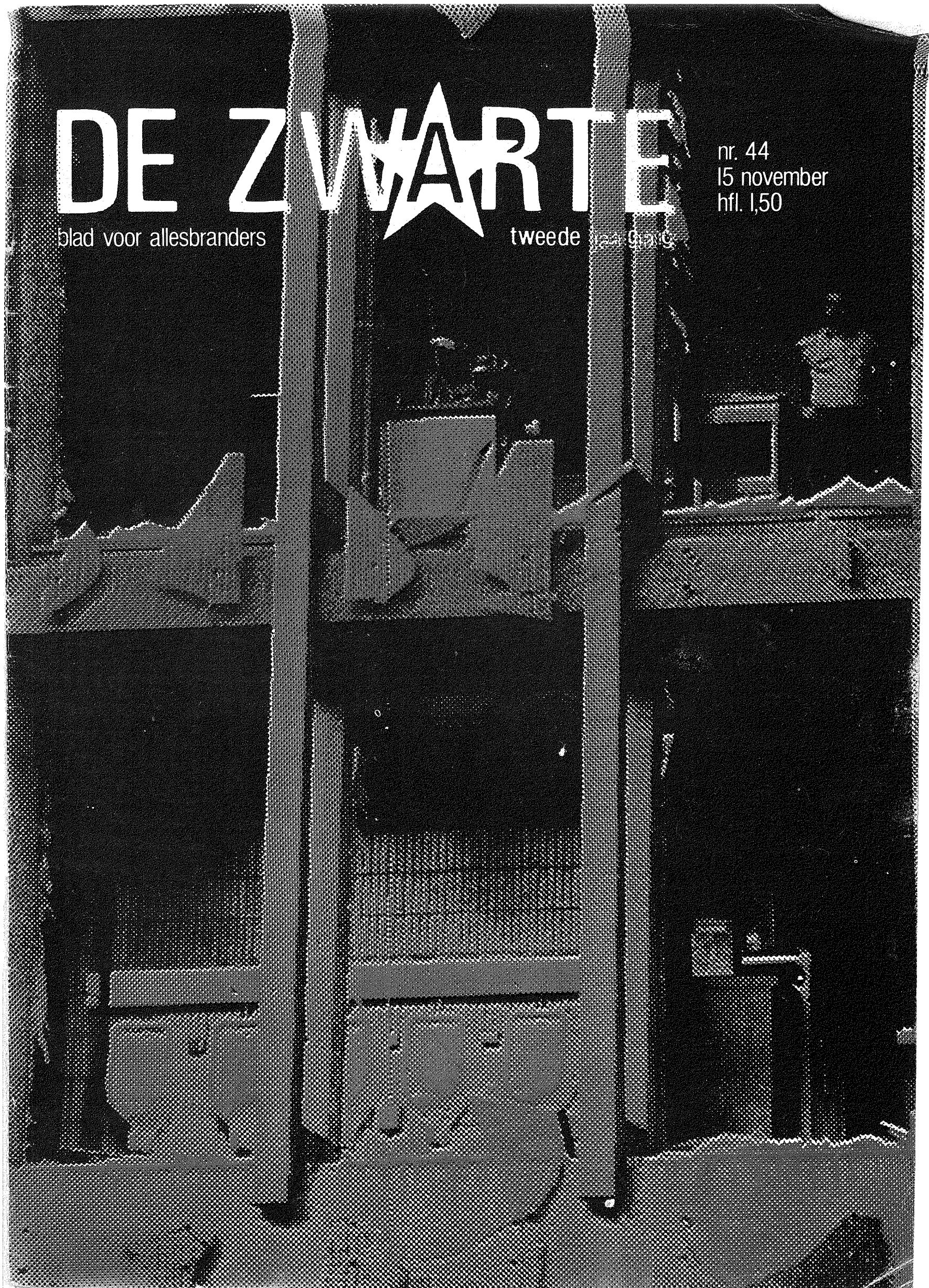

DE ZWARTE

blad voor allesbranders

tweede jaargang

nr. 44
15 november
hfl. 1,50

Pamfletten 'verraden' leiding CCC

BRUSSEL — Sedert de ontploffing van de eerste bom van de "strijdende communistisch rellen" (CCC) in België, nu ruim een jaar geleden, hebben zich behalve de justitie ook wetenschapslui met dit fenomeen beziggehouden.

Het optreden van de bommenleggers werd onderwerp van studie van een aantal sociologen en psychologen. Bij hen heeft zich thans een filoloog van de Franstalige afdeling van de Leuvense universiteit gevoegd, die tot ver-

'n Goeie morgen

derassing ook meteen de identiteit van de bommenleggers heeft "onhuld". Volgens deze filoloog wordt de top van de „Strijdende communistisch cellen” gevormd door

door
Jan Schils

een troika, waarvan deel uitmaken "een man met christelijke bindingen, waarschijnlijk een oud-seminarist, een teleurgestelde beroepsmilitair of verzuurde leraar en een vrouw, die mogelijk Nederlands- of Duitstalig is omdat zij moeilijkheden heeft met de Franse taal".

De filoloog wiens naam geheim wordt gehouden uit vrees voor reacties van de CCC, komt tot deze conclusie na bestudering van de pamfletten van de bommenleggers, die naar zijn mening gezamenlijk door het drietal zijn geschreven.

De Leuvense filoloog heeft de oud-seminarist erbij gesleept omdat in de pamfletten veel uitroeptekens voorkomen en sloganachtige zinnen. De woordenschat en het taaleigen wijzen volgens hem duidelijk op christelijke bindingen.

Voorts meent de filoloog dat het drietal niet intellectueel begenadigd is, omdat het teveel citaten gebruikt. Ook zou deze top van de Strijdende communistische cellen niet meer tot de jongsten behoren omdat dikwijls naar de Tweede wereldoorlog wordt verwezen.

De wat verzuurde leraar onder hen is volgens de filoloog echter niet van humor gespeend: hij noemt de Belgische Partij van de Arbeid "een bende veruande alcoholici".

Dus oud-seminaristen, beroepsmilitairen en leraren opgepast! De rijks-wacht en politie jagen op u!

Inhoud

- pag. 2 zie hier
- 3 poldernieuws
- 4 bevrijding
- 5 afscheid / scholierenstaking
- 6/7 Brillberichten
- 8 Delftse kraak (gelukt !!)
- 9 anonieme brief in Leiden
- 10/11 ontruimen of onderhandelen?
- 12 Kraken in de Haag/Hoe bang zijn wij?
- 13 Kan dat in Veurbeurg?
- 14 Leidse enge proffen / be alert
- 15 een verrader
- 16/17 Jhr. mr. de Brauw+waak
- 18/19 staatsterreur in Hamburg

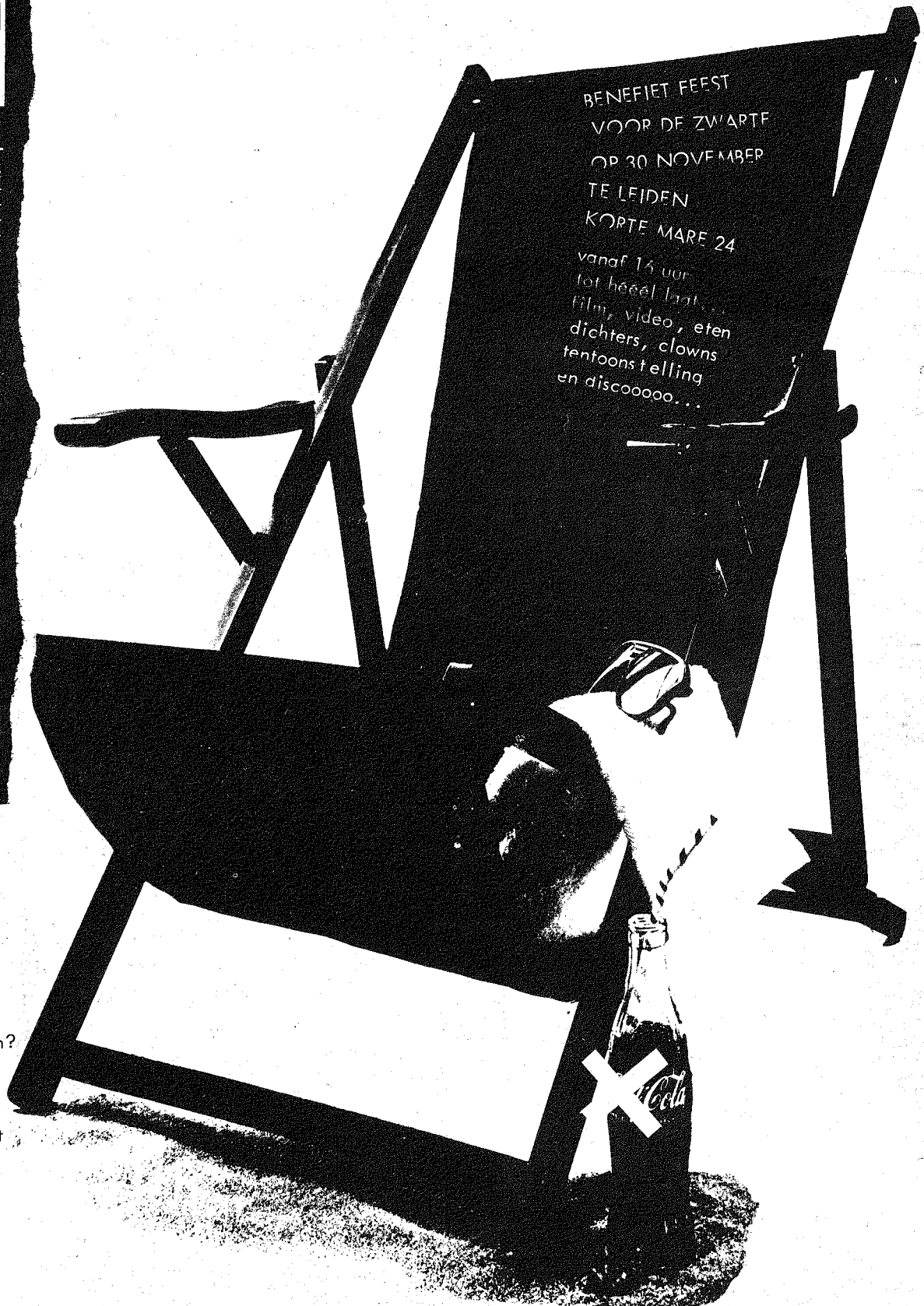
Kopy naar postbus 10233 in De Haag of naar de Bijstand, Buitenom 213, De Haag; CLD aan de Vliet in Delft, iinfowinkel ALARM, korte mare 24, Leiden; Makula, Laag Boskoop, Boskoop, Jongerenbeweging, burg. Martenssingel 94, Gouda; Kritiese Boekhandel in Rotjeknor en Angora in Haarlem.

De drukkerij is nog steeds de Bijstand, Buitenom 213, De Haag.

De samenstellers zijn via de postbus en alleen des woensdags via de telefoon (070-89.20.98.) te bereiken.

Abo's door bezorgers langsgebracht kosten f 12.50 per tien nummers; postabo's en instellingen dubbel tarief. Politieke gevangenen nix. Alles te storten op giro 3442401 tnv de Zwarte, Leiden.

Voor anderhalve piek kan je de Zwarte kopen bij: Ruward, de Rooie Hond, koffiehuis Blau, Madam Mikmak en de andere erkende kraakkafes in De Haag; de Rooie Rat in Utrecht; het Fort van Sjakoo in A'dam; Alarm, Manifest, de Wereldwinkel en de PSP in Leiden. Verder in de Rooie Arnhemmer (waar ook al weer) en in Delluf bij de Wereldwinkel en het CLD.

BENEFIET FEEST
VOOR DE ZWARTE
OP 30 NOVEMBER
TE LEIDEN
KORTE MARE 24
vanaf 14 uur
tot heel laat...
film, video, eten
dichters, clowns
tentoonstelling
en discooooo...

de polder in beweging

Het 1 november commando accepteert het besluit om 48 kruisraketten op de basis Woensdrecht te plaatsen absoluut niet. Vele duizenden mensen hebben de laatste jaren tegen de wapenwedloop geprotesteerd.

Nu is dit besluit genomen, zonder dat Lubbers en andere rechtse zakken rekening gehouden hebben met de roep van het NEE van de bevolking. Nu ze in Den Haag niet luisteren, zullen we ze laten voelen dat ze niet luisterden naar een groot deel van de bevolking.

Wij roepen dan ook op om door te gaan met acties tegen militaire instellingen, gemeentestellingen, kerken en alles wat van de overheid, c.q. staat is.

Het 1 november commando moet overal in Nederland toeslaan. Met alle middelen die voorhanden zijn. Wij roepen dan ook op om geen burgers de dupe te laten worden van onze acties. Wat we willen is een zo groot mogelijke schade toebrengen aan het staats- en overheidsapparaat. De psychologische druk en de angst voor een kernoorlog, zo ook de defensieuitgaven, staan totaal niet in verhouding tot de schade die wij de staat en ondersteunende instellingen aan zullen brengen. Wij hopen dat vele groeperingen en individuen de naam van het 1 nov. commando zullen gaan gebruiken.

De volgende acties zijn al ondernomen: in Boskoop, Gouda en Waddinxveen zijn diverse ramen van o.a. banken, gemeentehuizen, stations en overheids- en werkgeversinstellingen als GAK en arbeidsburo ingegooid. Er zijn ook vele spuitacties gehouden op banken, bussen, kerken enz. enz. De actie bij Zuid West Nederland is tot nu toe de enige die door het ANP vermeld is. De bussen werden beklad met leuzen als: bewapening is moord, Lubbers moordenaar, CDA is volkerenmoord, bewapening is diefstal van de armen. Andere acties die door de politie en de pers zijn achtergehouden zijn: brandstichting bij de Goudse

sociale dienst, brandstichting bij een transformator huisje langs de spoorlijn met de bedoeling het treinverkeer stil te leggen, en een brandende barricade op de rijksweg A 12.

Dat vrijwel geen acties in de pers verschenen ontmoedigt ons niet. Wij gaan door met de strijd, we zullen ze laten boeten voor alles wat ze ons aangedaan hebben en nog aan zullen doen.

We hopen dat anderen ons initiatief over zullen nemen, en actie gaan voeren onder de naam van het 1 november commando.

De naam moet een schrikbeeld worden voor deze staat.

Wij zullen winnen, zij zullen bloeden.

I NOVEMBER COMMANDO

AMICALES IN GOUDA

In juni van het afgelopen jaar heeft koning Hassan van Marokko de voedselprijzen enorm verhoogd. Dit leidde tot zgn voedselrellen in verschillende steden. Hier en daar nam dat vormen aan van een opstand. Het een en ander leidde tot vele gevechten waarbij vele burgers omkwamen (vermoord werden). Honderden burgers werden vastgezet en gemarteld, 17 jongeren zijn, om te protesteren tegen hun behandeling, in hongerstaking gegaan.

Deze diktatuur wordt in het buitenland (ook Nederland) verdedigd door een ambassadeur, maar ook door de fascistische organisatie Amicales. Deze fascistische organisatie hebben behoorlijk wat invloed bij de ambassadeur.

Nu had Royal Air Marok het onsmakelijke idee opgevat om in de schouwburg in Gouda de onafhankelijkheidsdag van Marokko te komen vieren. Dus op zondag 10 november kwamen de ambassadeur en vele leden van Amicales naar Gouda om een feest te vieren. Ook de burgemeester van Gouda, de heer Broekens, was uitgenodigd. De stichting Rijn en Lek en het Komitee Marokkaanse Arbeiders in Nederland (KMAN) hadden geprotesteerd bij B&W. Dit leidde ertoe dat de burgemeester niet op de uitnodiging inging, maar de dag ging gewoon door!

Mensen uit de CPN, PSP, jongerenbeweging, anti-fascisme komitee Boskoop-Waddinxveen (BAFK) en de Regionaal Anti-Fascistische Actie Groep (RAFAG) vonden dat deze dag niet zomm

zomaar door kon gaan, er moest wat gebeuren. Er werd besloten pamfletten uit te delen en een verklaring voor te lezen voor de mikrofoon. Toen we bij het gebouw aankwamen stonden er al twee katten bij de deur. Vijf van ons wisten binnen te komen, de rest deelde in de hal en buiten pamfletten uit.

Degenen die binnen waren deelden als gekken pamfletten uit, er werd aan alle kanten door de organisatoren aan ze getrokken, ook rechercheurs in burger grepen in. Er werd door één van ons geschopt en een jasje van één van ons begaf het en scheurde. Na vijf minuten werden ze (die van ons dus) afgevoerd naar een bijzaaltje in de hal en buiten gingen we gewoon door, terwijl er steeds meer politieauto's bij de Schouwburg aankwamen. Ook echte rechercheurs, je weet wel, onze ouwe met lange regenjassen en in een golfje ((lachen dus!!).

Dat Amicales wel aanwezig was in de Schouwburg was wel overduidelijk. De 'gewone' marokkaan die we kennen uit onze buurt was duidelijk niet aanwezig. De ene mercedes na de andere kwam aangereden. Kaklui in driedelig grijs en marokkaanse vrouwen met geblondeerd haar en bontmantels aan. Niet iets wat ik in mijn buurt zie!!

De vijf mensen binnen waren inmiddels in hevige discussie met de organisatoren. Na een half uur werden ze via een zijuitgang de zaal uitgezet. En we gingen dus met z'n allen weer verder met pamfletten uitdelen, deze werden vooral door marokkaanse jongeren uit de buurt graag gelezen. Sommigen gingen na het lezen weer weg en binnen werd er hevig gediscussieerd. Het werkte dus!!!

Zelfs de ambassadeur nam een pamflet aan, maar zal hem wel niet lezen. Z'n mercedes werd achter het politieburo geparkeerd.

Aan onze actie deden geen marokkanen mee, zij waren te bang voor de consequenties. Dit in verband met familiebezoek in Marokko, hier hebben ze namelijk een visum voor nodig. De gevolgen van openlijk attakeren tegen de Marokkaanse Staat lijken mij wel duidelijk.

De regionale pers zorgde voor veel goede publiciteit (goed voor ons); pagina grote verslagen over Amicales en de toestand in Marokko. Al met al een eenvoudige en rustige maar zeer succesvolle actie.

DESTROY FASCISM!!!

BEVRIJDING

Vrijdag één november, zonder de bibbers te hebben op de afgesproken tijd naar C. S. Mijn anti-kruisraketentasje nog even in een geel Babylontasje laten glijden en na even zoeken een bekend gezicht. "Waar ga je naar toe?" "Zoetermeer". Naar Zoetermeer blijkt je alleen een enkele reis te kunnen krijgen. Dan maar een enkele. Later vertelt iemand mij bewust een enkele te hebben genomen. "Je weet maar nooit hoe we weer thuiskomen". De stemming zit er dus wel in!

In de hal staan we wat schichtig om ons heen te kijken. We zijn met ons vieren. Een ken ik niet. Pas veel later, na een hele dag samen te zijn opgetrokken, hebben we elkaar lachend onze naam genoemd.

Het werd nu toch tijd om in de trein te stappen. Koortsachtig zoeken naar een geschikte plaats. Die vonden we op een tussenbalkon achterin. Later bleek; tot ons geluk.

Daar zitten we dan, de Volkskrant (toch nog ergens goed voor) om de aanslag om daar eventueel achter te kunnen manipuleren, op klapstoeltjes onder de noodrem. Bij twee gieren de zenuwen door de keel.

Wij hadden al afspraken gemaakt om bij elkaar te blijven, geen namen te noemen, niet op een overweg te trekken en wie het zou doen zouden we wel zien. Een beetje stom voor je uitpraten, een beetje naar buiten kijken. Wie staat het eerst op? De overweg! Ja, nu moet het toch, anders zitten we al in Zoetermeer. Degeen doe onder de rem zit, staat op. Ik zit ernaast en zie hem twijfelen. Rustig sta ik op en trek met een flinke ruk aan de noodrem.

Zo, daar was de bevrijding. Ik was geen demonstratie vee meer! Ik had zelf een beslissing genomen en ik voelde mij prima.

Goed, de trein staat met een ruk stil. Uit de coupés komt weinig reactie. le-

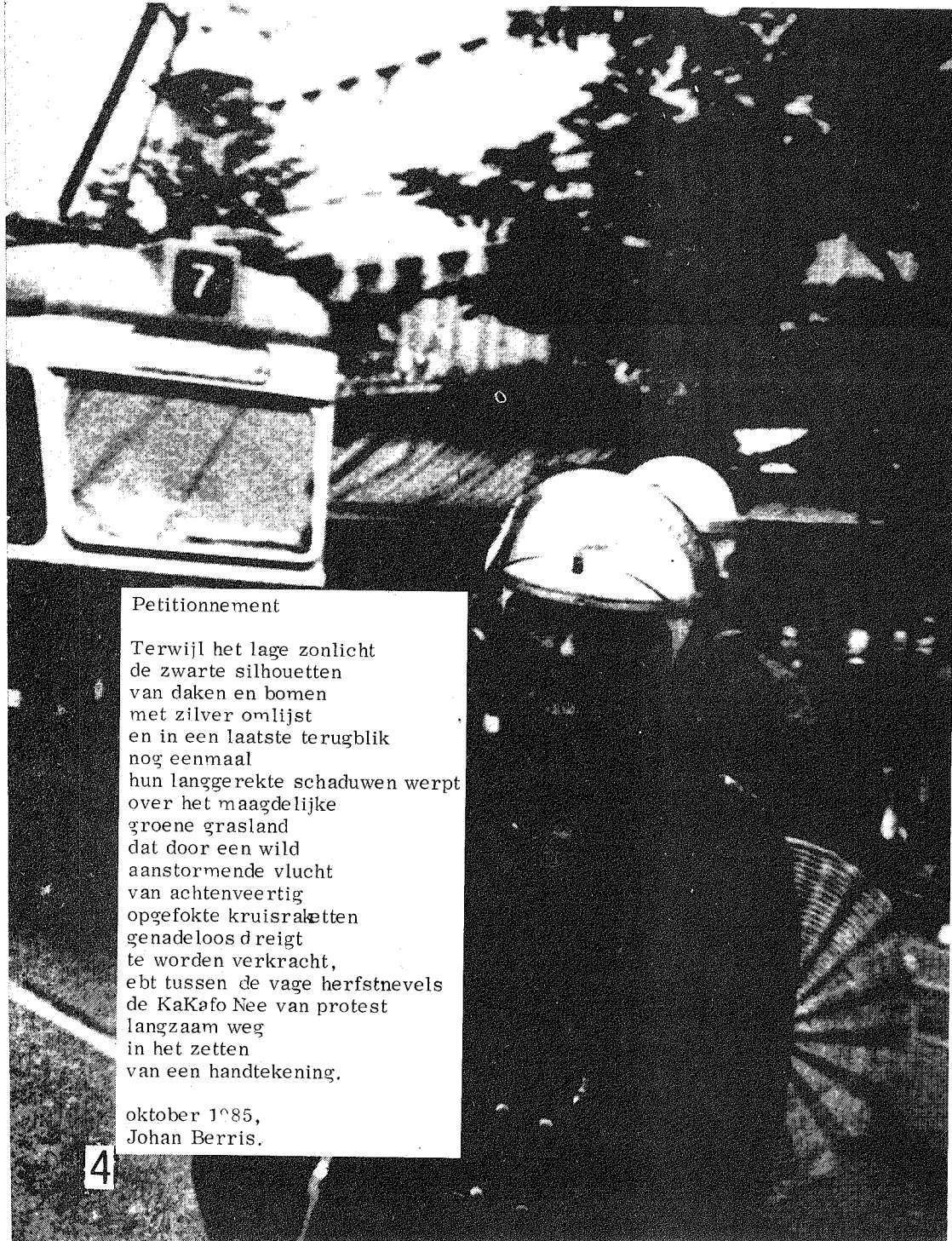
dereen schijnt in de gaten te hebben wat er aan de hand is. Na een tijdje komt de bestuurder langs en loopt door. Even later komt hij weer terug en kijkt ongelovig naar de noodrem. Hij rommelt wat in een kastje en aan de rem en vraagt dan of we al sinds C. S. hier zitten. Op ons gemompel constateert hij dan "Dan hebben jullie zeker niets gezien of iemand langs zien komen."

Wederom wat gemompel. Hij kijkt nog eens bedenkelijk naar die vier respectabel uitzierende mensen en loopt door. Of hij zijn hoofd schudde heb ik niet gezien. Misschien stond hij er wel achter, zoals die NS-mensen in uniform, die op 26 oktober in de Alarmdemo naar mij riepen "We rekenen 1 november op je". Later hoorde ik dat op 30 oktober pas de sympathie-betuiging van de NS-bond bij BONK was binnen gekomen.

Na ± tien minuten vertrok de trein weer en nu moesten we snel onze meegebrachte pamfletten uitdelen. Dat vond ik wel moeilijk, ik bibberde een beetje. Dan is het maar goed dat je met elkaar bent. De mensen reageerden positief, al zagen ze niet in of dat nu wel hielp. Een enkeling distantieerde zich ervan, maar op ons vriendelijk verzoek om het pamflet toch maar te lezen, gingen zij daar toch wel op in. Geen rotopmerking gehoord renminste.

Op het station weer een enkeltje gekocht. Daar kwam de Sprinter. Klein en hartstikke vol. In de begageruimte zat alleen een meisje. Het balkon ernaast was leeg, had een rem maar geen klapstoeltjes. Trekken dus en in de bagageruimte zitten. Langzaam sukkelde de trein verder. Te zacht getrokken. De trein staat stil, een deur gaat open en daar is de bestuurscabine en de bestuurder hoeft slechts enkele stappen te doen om de rem in orde te maken en we rijden weer. Frustratie bij ons, dan bij het NS-personeel, die we nog hard nodig zullen hebben. Pamfletten uitdelen? De mensen hebben nauwelijks gemerkt dat we stilstonden. Dus maar niet. Achteraf hadden we het beter wel kunnen doen. Maar ja wat doe je aan frustraties? Gewoon! De volgende keer beter!

Op het meldpunt waren zeker zestig meldingen binnengekomen in tegenstelling tot de berichtgeving. In Zutphen is een trein totaal uitgerangeerd, omdat hij door het steeds weer opnieuw trekken, twee uur vertraging had. Bij het uitdelen van pamfletten zijn mensen zonder een waarschuwing vooraf opgepakt. Een fototoestel werd in beslag genomen, omdat het wel eens gestolen kon zijn. Een paar meisjes werden in een kamer met fototoestel gebracht en pas toen zij protesteerden, omdat zij wegens een overtreding waren meege-
nomen, werden er geen foto's gemaakt. Ruw optreden was natuurlijk de meest genoemde klacht, maar het grof fouilleren van een paar meisjes onder het mom van "drugs zoeken", slaat wel alles. Mijn keus om geen demonstratie vee meer te zijn is dus wel duidelijk. We zullen en moeten wel doorgaan.

Petitionnement

Terwijl het lage zonlicht de zwarte silhouetten van daken en bomen met zilver omlijst en in een laatste terugblik nog eenmaal hun langgerekte schaduwen werpt over het maagdelijke groene grasland dat door een wild aanstormende vlucht van achteneertig opgefokte kruisraketten genadeloos dreigt te worden verkracht, ebt tussen de vage herfstniveaus de KaKafo Nee van protest langzaam weg in het zetten van een handtekening.

oktober 1985,
Johan Berris.

leiden - vrijdag 1 nov. scholieren staken tegen kruisraketten

Rond een uur of half twaalf gingen we met een groep scholieren richting LVC. Afgesproken was op het kruispunt Breestraat-Kort Rapenburg. Daar hielden we een tijdje het kruispunt bezet. De kit kwam er aan en reed meteen op ons in. Verfbommen vlogen door de lucht, maar misten het doel. Twee kit-ten begonnen hardhandig mensen weg te sleuren, 1 kit viel direkt op, omdat hij geen wapenstok in z'n handen had, maar een plank hout. Na een korte, maar hevige discussie met kreten zoals "provokatie" en "Nederland Politie staat" ging de demo verder langs de Breestraat. Daar werd door een drie-tal mensen het Telegraagkantoor bekogeld met verfbommen en er werd een blokkade gevormd. De kit haalde versterking, er werd hardhandig aangepakt. Een jongen werd gearresteerd, omdat hij midden op de weg stond en kreeg een klap in z'n gezicht met blote vuist. Hij werd in de boeien geslagen en moest mee naar het bureau, waar hij ± 5 uur heeft vastgezet. Eenmaal vrij, zat hij onder de blauwe plekken en schaafwonden. Waarschijnlijk moet hij nog voorkomen.

De mensen die een blokkade hadden gevormd kregen waarschuwingen, zodat ze zich koest hielden. De demo stopte voor het LVC, waar o.a. Ina Brouwer sprak en een bandje de sfeer er in hield. Om ± 13.00 u. weer een demo door het centrum. Deze verliep rustig, er deden ongeveer 400 mensen aan mee. De demo eindigde voor het stadhuis, waar een aantal mensen naar binnen stormde. De kit was er weer als de snelste bij en haalde de mensen eruit. Een stille ging voor de

deur staan, om andere incidenten te voorkomen. Deze stille was overigens de beruchte brigadier Scheffers (oftewel Pink Panther). Een jongen die een bierflesje op de grond kapot gooide, werd direkt door 3 kisten gepakt. Een rookbom bracht nog meer sfeer op het stadhuisplein en de jongen werd losgelaten, nadat een aantal mensen hem te hulp waren geschoten. Dit was ongeveer een van de laatste incidenten op de eerste november.

AFSCHEID

Hans is dood. Vermoord in een politiecel. Uit alles wat er de afgelopen tijd gebeurd is, wordt duidelijk dat verzet tegen het systeem, dat bewust slachtoffers maakt, met harde hand de kop ingedrukt wordt.

Aan de andere kant worden onmenselijke maatregelen doorgevoerd, noodzakelijk geworden door het dolgedraaide maatschappelijk systeem. Aan de andere kant worden mensen die weigeren zich neer te leggen bij de onmenselijke omstandigheden waarin zij worden gedwongen te leven, gekriminaliseerd, gediskrimineerd, vermoord. Het beleid en optreden van politie en openbaar ministerie is duidelijk verscherpt, harder geworden. En de straffen die aktievoerders door de rechters opgelegd krijgen worden steeds belachelijker. Het afsluitingsbeleid van energie- en waterleidingbedrijven is bikkelhard. Midden in de winter mensen van het gas afsluiten omdat ze het niet meer kunnen betalen is een poging tot moord.

Minima worden gekort, krakerskortingen worden doorgevoerd, kraken wordt je haast onmogelijk gemaakt, de dreigende invoering van de legitimatieplicht, de kompjouterisering van de maatschappij, nou ja, de lijst is ellenlang.

Maar behalve dat duidelijk is geworden dat de overheid haar slot-offensief heeft ingezet (iets wat je al een tijd geleden had kunnen voorspellen) is de afgelopen weken veel meer duidelijk geworden. Het is ontzettend zichtbaar geworden op wat voor verschillende niveaus mensen in de "beweging" bezig zijn. Je kunt daar natuurlijk het wanstaltig gedrag van het KKN en al die hossende, zingende en blije, beschaafde vredesaktivisten bij bedenken, maar het gaat dieper.

vredesaktivisten bij bedenken, die weer eens als een kudde schapen naar Den Haag zijn geleid, maar het gaat dieper. Ook mensen die vlak naast je hebben gestaan, laten het afweten.

Mensen die je dacht te kunnen vertrouwen, mensen waarmee je dacht iets gemeenschappelijks te hebben, mensen waarvan je dacht dat ze hetzelfde zouden voelen, denken en doen als zoiets zou gebeuren. Maar je blijkt, op een paar uitzonderingen na, helemaal alleen te staan. Je voelt je in de steek gelaten. De mensen waarmee meestal omgving zijn vreemden geworden. Ik bekijk ze met verwondering, ik irriteer me aan de oppervlakkigheid van de VIVA-gesprekjes die ze voeren

alsof er niets gebeurd is. Ik word boos over de leegheid de onbenulligheid van wat ze doen. Hun kleinschalige emoties en interesses voor absoluut onbelangrijke dingetjes staan me tegen. Zij worden ook bedreigd, gediskrimineerd, gekort, op straat geschipt, afgesloten, opgesloten. Maar Verzet? Wat moet er dan wel gebeuren, willen ze iets verder kijken dan het volgende feest, hun trendy uiterlijk, hun eigen korte termijn belangen? Ik dacht dat er een groep mensen bestond die voor iets stond, voor iets knokte, met een eigen belang en cultuur. En nu het er op aankomt blijkt het alleen maar lucht te zijn.

Ik voel me bedrogen, gebruikt. Waar zijn al die mensen, die zo vaak een beroep op je deden, je hulp vroegen. Zijn ze er alleen als ze iets nodig hebben, als ze je kunnen gebruiken voor hun eigen ego-trip? Je kunt duizend keer je haren recht omhoog zetten, in een krackpand wonen, op je jock een grote A hebben staan en je verbaal afzetten tegen de bestaande orde, als je nix doet ben je net zo verantwoordelijk voor de slachtoffers die gevallen zijn, vallen, als een ME-er, als de man van het gasbedrijf die komt afsluiten, als de ambtenaar van de soos die kortingen uitvoert. Op het moment dat je er achter komt dat de groep mensen die idee, die beweging waar je in geloofde, waarvoor je bereid was te vechten, niet bestaat, word je half gestoord.

Waar ben je al die jaren mee bezig geweest? Voor lucht, voor postmoderne egoïsten, voor een stuk piepschuim. Waarvoor vecht je eigenlijk nog? Ja voor mensen, maar welke mensen dan? Voor de mensen die er niet waren toen je ze nodig had, die je toen in de steek hebben gelaten?

Nou nee, voor die mensen vecht ik niet meer, hoe dicht ze ook bij me hebben gestaan, hoe bitter en sienies die konklusie ook is. De persoonlijke betrokkenheid die ik vroeger voelde, die mij motiveerde om te helpen, is stukgeslagen. Ze zijn allemaal vreemden voor me geworden, onbegrijpelijk, bedreigend.

Het is echt niet leuk meer.

-In Mlaan hebben 1000 mensen gemonstreerd tegen de politiemoord op Hans Kok.

BERICHT VAN BRILL

Dinsdag 7 November was Brill weer es in het paleis van Justitie. Eerst speelde een kort geding van de universiteit tegen de gemeente, om de gemeente tot ontruimen te dwingen. Daarna was er een executie-geschil van ons tegen de universiteit om dat ontruimingsvonnis van de baan te krijgen. De zaal was afgeladen, de top van de politie was er, Goekoop en zijn gezin, journalisten, wezens van de universiteit, een vage fotograaf, en wij zelf natuurlijk.

De advocaat van de universiteit, Sprey, begon te slijmen dat het kort geding niet was gericht tegen Goekoop als persoon, maar alleen tegen hem in zijn functie als burgemeester, en dat de universiteit zich zo verbonden voelde met Leiden, dus betreurden ze het dat het tot een kort geding moest komen, kwijl, kwijl. Daarna hield hij een betoog, uitgaande van een wetje uit 1827 wat er ongeveer op neerkwam dat de rechtsorde, de rechtstaat en de democratie ernstig aangetast werden als de burgemeester niet onmiddellijk ging ontruimen. Goekoop die zichzelf verdedigde, gaf een aardig kijkje in de keuken van de politie en de gemeente. Goekoop wou best ontruimen, maar had daarvoor eerst aan de universiteit twee garanties gevraagd, die ze zogenaamd voor elke ontruiming stellen: dat het besluit tot ontruiming niet na de ontruiming wordt teruggedraaid (zoals in Nijmegen is gebeurd) en dat het pand na de ontruiming onmiddellijk in gebruik zou worden genomen. De universiteit gaf die garanties, waarna op 14 Oktober in overleg met het Openbaar Ministerie de ontruiming werd voorbereid. Maar er waren een paar kompliserende factoren. De rijzgebouwendienst had contact opgenomen met de politie om op uiterste zorgvuldigheid aan te dringen; ze waren zo bang dat wij het pand in de fik zouden steken, net als in Haarlem is gebeurd. De politieleiding wou zelf ook uitsstel van ontruiming, die op 28 Oktober was gepland, omdat ze meer tijd nodig hadden. Door alle publisiteit was er grote onrust ontstaan, de gebeurtenissen in Amsterdam en Haarlem had ze ook bang gemaakt, dus wilden ze bijstand uit andere korpsen gaan aanvragen. Goekoop siteerde zelfs de Zwarte, om aan te geven dat er de kans was dat "derden" en "simpatisanten" ons zouden komen helpen. Hij noemde de Zwarte een underground-blad, een blad voor krakers en axievoerdersters, en voegde daar lichtelijk verongelijkt aan toe dat de Zwarte hem niet zo aardig scheen te vinden. (hooft van de tieper: hoe komt u daar nou toch hij, wij vinden u

juist hardstikke lief !)
Ook telde mee dat de universiteit haar belofte had geschonden dat het pand onmiddellijk in gebruik zou worden genomen, nu was gebleken dat ze geen bouwvergunning hadden. "Wij ontruimen niet voor

leegstand" dedameerde hij. Waarop Sprey het veelzeggende antwoord gaf dat Goekoop niet bang hoefde te zijn voor leegstand, want na de ontruiming zou onmiddellijk Ed van Tol met een grote bouwvier op bezoek komen.

Goekoop wilde geen Amsterdamse of Nijmeegse toestanden hier krijgen, en gaf aan dat veel ontruimingen in Leiden nou niet bepaald probleemloos waren verlopen. Tevens gaf hij aan dat de politie nu een strategie ontruimingsplan had gemaakt, waarvoor geen bijstand van andere korpsen nodig was, en wat in ieder geval inhield dat de ontruimingsdatum geheim zou worden gehouden. (Ja, hoor es, Goekoop en Mostert, zo komt het natuurlijk nooit goed tussen ons. Als je ons 's nachts overvalt of zo, dan krijg je dus pas echt problemen.) Affijn, Goekoop vond het kort geding knap overbodig, want hij wilde wel ontruimen, alleen nu nog even niet. En hij moest ook nog even kwijt dat hij zich gegriefd voelde door de universiteit, die eerst een gebouw leeg laat staan, vervolgens liegt over een bouwvergunning, geen enkele rekening houdt met de moeilijke positie van de politiefunctie-narissen die het vuile werk moeten opknappen, en dan hem nog eens verwijt dat-ie de rechtsstaat aantast. Mr. Offers, de president van de rechtbank, zat het tafereeltje met stijgende verbazing gade te slaan, en stelde de beide heren voor om even 5 minuten te overleggen, want volgens hem was er niet zo'n probleem. En ja hoor, even later bleek dat de gemeente en de universiteit zaken hadden kunnen doen, en het kort geding werd ingetrokken. Zucht. En niemand die ons iets wil vertellen. Toen kwam dus ons executie-geschied. Ton Visser herhaalde al die argumenten van ons, had een

Ontruiming

In het college van *schout en schepenen van Oudt-Leyden zit ook mr. Kees Cath, de baas van de Leidse universiteit. Die eiste deze week in een kort geding van de burge-

meester ontruiming van een door krakers bezet universiteitspand. „Maar dat regelen wij hier in Leiden onderhands,“ zo zei de burgemeester. Hij haalde een helm van de ME tevoorschijn, die hij eerst achterstevoren op zijn

hoofd zette, en een gummiknuppel.

„Nog nooit, ik herhaal nog nooit, heeft de ME zich in Leiden hoeven te vertonen,“ aldus de burgemeester, daarbij herhaaldelijk met de gummistok vervaarlijk op de tafel slaand. „En zo zal het blijven.“

dik dossier samengesteld, waar alles zwart op wit instond, en vond dat er niet ontruimd kon worden omdat het spoedeisend belang van de Universiteit ver te zoeken was. Sprey gaf weer eens een paar antwoorden die de vraag naar zijn toerekeningsvatbaarheid alleen maar deed toenemen. Er kon niet met ons onderhandeld worden, omdat er geen konflikt bestond (????????????????????), er was alleen een geweldsituatie (????????????????????). De krakers en "een klein groepje luidruchtige simpatisanten" schiepen pseudo-onderhandelingen om de ontruiming te voorkomen. We waren helemaal geen gegadigden voor de koop, we deden maar alsof. Sprey gaf een waanzinnige vergelijking met joy-riding: als je een auto wilt hebben, dan jat je hem toch ook niet eerst, rijdt er een tijdje in rond, en zegt dan dat je de auto wel wilt kopen, als je ever mag onderzoeken of die je wel bevalt. (????????????????????)

Toen ging mr. Offers even filosoferen. Hij vond kraken een onding, en krakers hoefde bij hem op nix te rekenen, tenzij de eigenaar haar spoedeisend belang niet kon aantonen. Hij had dan nog wel door dat er een grote wonongnood was, en dat de bewoners van Brill, waarvan hij de meesten al regelmatig voor zich had zien verschijnen, blijkbaar wel enige problemen hadden. Dat ze dan gaan kraken vond hij maar nix, maar hij wou die chaos wel een beetje kanaliseren.

In dit konkrete geval vroeg hij zich af waarom de universiteit niet probeerde wat afspraken met ons te maken; volgens hem waren daar goede ervaringen mee. Hij dacht dan aan afspraken in de trant van vrijwillig vertrek als er een koper was, de belofte nix "verder" te slopen, en het betalen van een vergoeding. Hij stelde voor het executie-geschied een week op te schorten, om te kijken of er een kompromis mogelijk was. Lukte dat niet, dan zou hij alsnog vonnis vellen. Onderhandelingen dus, precies waar wij vanaf de eerste dag van de kraak om gevraagd hadden. Zaterdag bereikte ons een voorstel van de universiteit; wij krijgen gas

„Ik koop alles bij de Ma,“ riep burgemeester Goekoop enthousiast. „Ja, hij moet wel met zijn sala-

ris,“ zei Heineken gevat. „Behalve mijn ondergoed,“ zo ging Cees Goekoop verder. „Dat heb ik inmiddels vernomen,“ riep weer een ander. U begrijpt de stemming was jolig in Leiden.

en licht aangesloten en kunnen ir Brill blijven tot er een koper is gevonden. In ruil daarvoor moesten wij beloven vrijwillig weg te gaan als er een koper was, moesten we onze bezwaren tegen de bouw van de muur opgeven, de bouw van de muur toelaten, potentiële kopers toegang tot het pand verlenen en afzien van verdere gerechtelijke stappen. Zo'n voorstel is natuurlijk onaanvaardbaar: de bezwaren tegen de bouw van de muur zijn van bouwtechnische aard, en worden onderschreven door Monumentenzorg. Wij kunnen niet toestaan dat er wordt gebouwd zonder bouwvergunning, want dat is strafbaar o.g.v. de monumentenwet, en dat kan natuurlijk niet. De eis om af te zien van verdere gerechtelijke stappen is ook belachelijk: het is je recht om naar de rechter te stappen en daar ga je niet per kontrakt afstand van doen. Bovendien zijn we dan weerloos tegen alle mogelijke geintjes die de universiteit mogelijk nog voor ons in petto heeft. Bovendien is de eis tot vrijwillige ontruiming als er een koper is gevonden te vaag: zo'n koper zal op z'n minst een spoedeisend belang moeten kunnen aantonen. Wij wilden ook meer garanties van de universiteit dat wij de eerste gegadigden voor aankoop zijn; dat als blijkt dat wij het pand kunnen kopen, het niet alsnog aan onze neus voorbijgaat omdat de een of andere probleemontwikkelaar een paar duizend meer biedt. Maandagmiddag begonnen de onderhandelingen, in aanwezigheid van de respectievelijke advocaten. De meeste van onze eisen werden meteen ingewilligd. Breekpunt was het laten vallen van de bezwaren tegen de muur en de vrijwillige ontruiming. Als resultaat viel uiteindelijk uit de bus dat wij een optie krijgen, dat wij als eerste gegadigden voor de koop worden gezien, dat wij gas en licht krijgen, dat pas aan de muur wordt gebouwd als er een bouwvergunning is, dat wij ten allertijde naar de rechter kunnen stappen, en dat wij een maand de tijd krijgen weg te gaan als er een definitief koopkontrakt met een andere koper is. Overwinning of nederlaag, zou NRC Handelsblad hierboven zetten. Ik zou heel lang kunnen schrijven over alles wat er gebeurd is, over het sluiten van kompromissen, het contact onderhouden met autoriteiten, de strijd tussen principe en taktiek, maar ik ben te moe. Donderdag wordt de overeenkomst getekend. En dan.... Ik weet zelfs geen woordspeling meer met Brill te bedenken.

LEIDS ENGE PROFFEN BOEKJE

Het boekje komt niet verder dan waar het artikel in de Zwarte was blijven steken: vage indikaties van misse toestanden rond de Leidse universiteit. Dat alles in het luchtledige blijft hangen is des te storender omdat de beschreven stand van zaken ook van herfst '84 is. Op dat moment was flink wat aan het veranderen. "Wetenschap, politiek en bedrijfsleven bepaken de samenleving. Ze hebben elkaar nodig", zei Philips manager Dekker bij de opening van het akademies jaar toen. Woorden, die hun weerklank niet hebben gemist. Samen met Delft wordt een biotechnologiesentrum opgezet, een akademies bedrijfscentrum is er al en verder zijn er tal van commissies, stichtingen en BV's opgericht, zodat het wetenschappelijk bedrijf een sen-

Na een lange lijdensweg is vorige week toch nog het "Leids engje proffenboekje" verschenen - een uitgebreidere versie van het artikel "Oorlog aan de droogkloten" (Zwarte 10, !kt. 1984). Dat artikel beloofde aan het eind "Nog veel meer stuitende praktijken en namen van boosdoeners... in onze aktiehandleiding, die volgende maand verschijnt". Dat werd dus een jaar later en inderdaad er staan wel wat meer namen en praktijken in. Zo hier en daar is de neus "in de riolen van de

Leidse universiteit" gestoken, zoals uitgever Prof. Kronkel stelt. Wat echter niet gelukt is, is enig siesteem onder de putdeksels te ontdekken. Het gaat hier in feite om een kollage, grotendeels bestaande uit de niet zo frissen vrije tijdsbesteding van een aantal wetenschappelijke personeelsleden vóór diskriminatie, aan de top van het bedrijfsleven, voor verdere bewapening etc.

trale rol kan spelen bij het veiligstellen van nederlandse/westerse belangen, wat met programma's als Star Wars, Eureka, Esprit veel sterker dan vroeger van te voren gepland wordt door militaire, ekononiese en politieke kringen. Bovendien moet in Leiden in versterkte mate weer een elite-universiteit komen: naast de amerikaanse prive-universiteit Webster moet er nog een aparte informatika-universiteit komen, studierichtingen worden stuk voor stuk verrijkt met management-varianten. Tegenover deze doortimmerde herorientering, waarin wetenschappelijk personeel radertjes zijn, die uitgewisseld kunnen/moeten worden al naar gelang het belang dat ze voor het bedrijfsleven etc hebben, staan de Leidse engje proffen, mt allemaal zo hun dubieuze afwijkingen naar rechts. Een lijst met honderd namen van het "topje van de ijsberg" suggereert dat het om individuele gedragingen gaat.

Natuurlijk er wordt samengeklit (voorbeeld uit het boekje: een overdosis kruisrakettenfans bij Rechten), maar dan gaat het eerder om afkeurenswaardige vriendjespolitiek, dan om toestanden die met de huidige richting van de universiteit samenhangen, waardoor niet slechts enkelingen aan de universiteit (mede)verantwoordelijk zijn voor het beleid. In die zin leidt het "Leids engje proffenboekje" af van de werkelijke fundamentele mistoestanden aan de Leidse universiteit, en moet je je afvragen of een uitgave nu een jaar later nog wel terecht is. Desondanks blijft het amusant om nog eens te lezen wat zich achter de schijnheilige droogkloterigheid van veel wetenschappers verschuilt. Bijvoorbeeld: K. J. Cath, voorzitter van het College van Bestuur. De halfzachte LSB bezetting van het Academieggebouwindt - ie een vorm van terrorisme. Brill zal ontruimd worden, ook al slaat dat nergens op. Maar ondertussen "organiseerde hij (als ere-voorzitter van de ladies-rotary uit Wassenaar) een uitje voor de dames naar Leiden. Erst naar

de Hortus waar de dames met hun naaldhakjes voor f25.000,- planten kapot traptten. Daarna naar de mensa waar de opgetrommelde kok die zondag een overgeerlijke-gratis-maaltijd voor dit gezelschap bereidde". Zwart, naar het verluidt. Geïnteresseerd in meer anekdotes? Lees dan het "Leids engje proffenboekje" van professor Kronkel. Voor een piek te koop bij Manifest en de Leidse wereldwinke

PAS OP.....

Nog geen jaar in de lucht en daar al die mooie ideeën en prachtige plannen in rook op; hinderlijke reklamespotjes om het nodige reserve-kapitaal op te bouwen, hijgende sponsors die waar voor hun geld willen zien....

Radio Be-Alert medewerker: "Wat moeten we anders? Sinds het 1 november besluit, waardoor Radio Rijnland een 24 uur programma over de kabel mag laten lopen, zet de PTT alles in het werk om de ether schoon te vegen. Dat kostte ons onze zendinstallatie, nadat we bijna een half jaar met rust werden gelaten. We waren er bijna zeker van, dat we als niet-kommerciele zender geen bedreiging voor de kapitaal-belangen van het overheidsmonopolie vormden. Maar nu weten we, dat het daar alleen niet om gaat".

Onder het motto: 'Liever kak aan de kabel dan geëtter in de ether' wordt ook de ideale radiopiraat, die zonder financieel oogmerk de edele kunst van het programmamaken beoefent, het slachtoffer van de staatsideologische mediaterror. Zonder geld voor nieuwe zendapparatuur

zijn de vijf enthousiaste medewerkers van de radio voor een dilemma gesteld: ofwel ophouden en gaan zitten kniesoren, ofwel verdergaan maar dan wel met geld voor komende kalamiteiten en dus met reclame! "We hebben tenslotte voor het laatste gekozen. Wel willen we erg selectief zijn; dus alleen reclame voor dingen die we zelf zien zitten. We denke aan kritiese boekhandels en kleinschalige bedrijfjes, die voor weinig geld mee willen doen. En intussen zijn we al druk bezig aan een konstruktie, die deze noodsporang naar de reclame weer ongedaan moet maken. Maar de details hierover zijn voor insiders". Tot nu toe kreeg Radio Be-Alert bekendheid door de muziek die ze draaiden, 7 X 12 uur onbekende, ongebruikelijke muziek van verschillende richtingen. "Er is ruimte genoeg voor informatieve programma's, maar tot nu toe is er door de mensen in de stad weinig gebruik van gemaakt. Een enkel programma zoals 'de klaagmuur' sloeg goed aan, moest echter door het bestaande team worden verzorgd. Dit is een te grote belasting! Maar omdat het

voor luisteraars* ook ondoenlijk is om geheel zelfstandig een programma te verzorgen, beginnen we nu met een programmabegeleidster, die meehelpt, wanneer mensen een zending willen maken. Op deze manier hoopt het team, dat van deze unieke kans in Leiden meer gebruik zal worden gemaakt". Deze week gaat de zender weer de lucht in, maar nu op een andere golflengte.

RADIO BE-ALERT op FM. 99,2
postbus 3015, Leiden

Op dit ogenblik werkt Be-Alert samen met Radio Gott(ex) in Amsterdam en radio Rattaplan in Nijmegen. De bekendheid onder de bevoking is nog te klein; om invloed te kunnen uitoefenen zijn kritiese informatieonderdelen erg belangrijk. "We denken hierbij niet alleen aan berichten uit de kraakbeweging. Er is in Leiden toch veel meer te doen; ook leuke dingen. Opruiend zoals de Zwarte, willen we niet alleen zijn. Zeker zo belangrijk is het alledaagse gebeuren dat met een kritiese oog wordt bekeken". De naam zegt het al: BE-ALERT!

Open brief aan alle Leidse politiefunktionarissen

Leiden, 30 oktober 1985

Het overlijden van de arrestant Johannes Kok in een amsterdams politiecel is geen incident. Het is het gevolg van een verscherpt regeringsbeleid wat door u gehandhaaft en uitgevoerd wordt.

Wat het afgelopen weekeind in Amsterdam is gebeurd had ook in Leiden kunnen gebeuren. Nee, u kunt het niet afdoen door te zeggen dat dat een incident is. Immers, in Leiden hebben in de afgelopen tijd ook al twee arrestanten de dood gevonden in een politiecel.

Door het huidige regeringsbeleid wordt u als politiefunktionaris steeds meer gekonfronteerd met verzet van de mensen. U handelt zoals u opgedragen wordt en u schuwt het grof geweld niet als dat nodig is om de orde te handhaven. Naar het publiek toe verontschuldigt u zich door te zeggen: "Het zijn mijn regels niet" of "sorry, maar het is bevel van hogerhand." Jaja, bevel is bevel, maar toch... u heeft als politiefunktionaris verantwoordelijkheden binnen het Leidse politiekorps. Schuif die dan niet altijd af naar een hoger geplaatste politiefunktionaris of de regering.

Wat zijn dat voor wetten en bevelen dat er door uw toedoen mensen doodgaan of onjuist behandeld worden.

Buiten de twee overleden arrestanten in een Leidse politiecel worden er nog meer, veel meer fouten gemaakt. Fouten, waar u verantwoordelijk voor bent. Het boekje "zaken analyse 1984" van het justitieel klachtenburo kent u vast wel, maar er vinden nog veel meer "incidenten" plaats die niet in dit boekje beschreven staan. Wat dacht u van het intimideren van arrestanten, de ongewenste intimiteiten bij vrouwelijke arrestanten en het buitensporig hard optreden bij ongeregelheden. Allemaal fouten waar u zich schuldig aan maakt. Simpel en alleen al omdat u lid bent van het Leidse politiekorps en daarbinnen verantwoordelijkheden heeft.

Een aantal verontruste inwoners van Leiden.

Verhuizer is te herkennen.

Aan zijn vakmanschap.

De Erkende Verhuizer heeft respect voor uw spullen. En weet er als zodanig mee om te gaan.

Aan zijn zekerheid.

Mocht de Erkende Verhuizer ondanks alles, toch 'n steekje laten vallen, dan hebt u verhaal. Dat zit in zijn Erkenning.

MOSTERT

A. Duycklaan 10-d
LEIDEN
071-170409

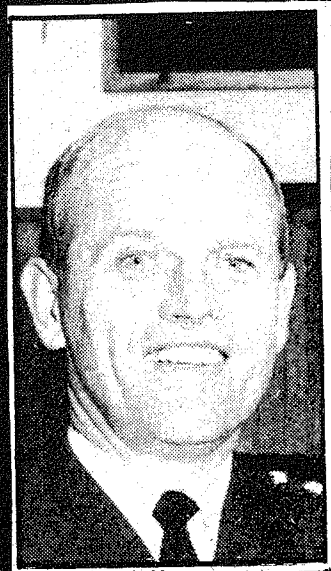
Politie zwart gemaakt in anonieme brief

LEIDEN - Een groot aantal politiefunktionarissen van het Leidse korps heeft op het thuisadres een door de politie als 'zeer betreurenswaardige' anonieme brief ontvangen. De schrijvers, die zichzelf aanduiden als 'verontruste inwoners van Leiden', verwijten de politiefunktionarissen zich schuldig te maken aan het intimideren van arrestanten, het plegen van ongewenste intimiteiten bij vrouwelijke arrestanten en het buitensporig hard optreden bij ongeregelheden.

De brieven schrijvers grijpen het recente overlijden van een arrestant in een Amsterdams politiecel, na de krakersrellen, aan om aan te geven dat ook in Leiden grof geweld niet zou worden geschuwd door de politie, als dat niet nodig is om de orde te handhaven. Er wordt onder meer op gewezen dat ook in Leiden in de afgelopen tijd twee arrestanten in een politiecel de dood hebben gevonden.

De politie vindt de actie van de onbekende 'verontruste Leidenaars' zeer betreurenswaardig. Zeer ten onrechte worden ook huisgenoten van de korpsleden op pijnlijke wijze gekonfronteerd met deze schrijverij, luidt een reactie. De politie moedigt mensen, die door deze actie ongerust zijn geworden, aan contact met haar op te nemen opdat mogelijke misverstanden uit de wereld kunnen worden geholpen.

Er is een vermoeden waar de correspondentie vandaan komt. In een nummer van het anarchistisch blad 'De Zwarte' staat namelijk een lijst van een groot aantal Leidse korpsleden met hun privé-adres erbij. Tevens worden merk, type en kenteken van een aantal burgerauto's die de Leidse politie zou gebruiken vermeld.

Oh, oh wat een speurneuzen toch, daar bij de Leidse politie. Zij hebben dus een vermoeden waar deze brief vandaan komt. Jaja, uit de Zwarte. Als je weet hoeveel abo's de Zwarte heeft, en dat ze ook in openbare leeszaal en zo ligt, dan heeft de kit een verdachte doelgroep van honderden mensen ontdekt. Zou Mosters daar zijn promotie aan te danken hebben? Wij vonden deze brief echter in de postbus envonden hem leuk genoeg om af te drukken.

ONTRUIMEN OF ONDE

een poging tot een standpuntsbepaling

De Blauwe Aanslag viert 13 december haar vijf-jarig jubileum als kraakpand in een nog altijd te koud pand, waar de bewonersters overleven door de warmte die ze elkaar geven. De onderlinge band het gezamenlijk werken en uitvoeren, een pand beheren waar veel mogelijk was en is en waar veel dingen nog steeds beter kunnen. Binnenkort gaan we dan toch maar gas aanleggen om zo de komende winter beter te kunnen bestrijden. Van binnenuit gaat het goed. Zeker de laatste tijd weer.

Het gevaar komt van buitenaf. Eerst de RGD-ruil, daarna de stadsvernieuwingsdriften in het Spijkermakerskwartier (waanzinnige nieuw- en hoogbouw) en dat alles resulterend in een overleg met de dienst Volkshuisvesting, dat nu inmiddels een maand of tien loopt.

De gemeente die ons vier jaar min of meer met rust heeft gelaten is nu gedwongen om onder druk van hun eigen slechte "RGD-ruil"-kontraakt te handelen. Er zal voor hen op de een of andere manier een juridische grondslag moeten worden gevonden voor het probleem De Blauwe Aanslag. Ze zullen het zich waarschijnlijk niet kunnen permitteren om een grijs gat achter te laten. De eigen financiële kronkels en politiek gezichtsverlies zijn de oorzaak.

De bewonersters van de B.A. staan hiermee voor het probleem hoe hierop te reageren. Duidelijk is dat wij de onderhandelingen niet wilden. We reddden het al vijf jaar en dat zal in ons eigen tempo nog wel langer vol te houden zijn. Maar zo ligt het niet en daarom zijn we akkoord gegaan met onderhandelingen met de gemeente. Alleen de vraag is hoever gaan we zelf, waar gaan we mee akkoord of breken we het overleg af.

de gedachte

Als ik praat met mensen over waarom het haagse aktieleven zo vreselijk dood is zeg ik wel eens cynies: het zou misschien goed zijn als de Aanslag ontruimd werd. Misschien dat dat dan kan werken als mobiliserende faktor in Den Haag, waarmee mensen hun matheid laten vallen.. Omgekeerd is het echter ook zo dat de Blauwe Aanslag vergeleken met andere kraakpanden in Den Haag in ieder geval nog wat betekent en niet zomaar een woon-slaap-pand is. Dat ontruimen betekent dus ook een verlies van iets waardevols.

kiezen

Een eerste keus die gemaakt moet worden is hoe belangrijk vinden we Kraken. Kraken tegen de leegstand, die er nog steeds is en kraken omdat huren vaak veel te duur is, is

nog steeds heel belangrijk. Maar kraken is ook meer geworden: anders leven, ruimte voor andere activiteiten en heel algemeen gezien zijn kraakpanden in Nederland nog steeds wel bolwerken van verzet. Berlijn is niet meer 'gekraakt', op een handvol panden na. Maar is Berlijn daarmee dood gegaan? Nee natuurlijk. Kraken is dus geen voorwaarde, maar politiek gezien een middel in het verzet. Legaliseren is dus wél: een middel kwijtrakten, maar het doel niet hoeven te vergeten. Leiden en Delft zijn andere voorbeelden. Kraken is er bijna onmogelijk geworden en kraken is een bijna demotiverende bezigheid geworden. Huren of zelfs kopen wordt dus steeds meer overwogen. Het is al te gemakkelijk om dat te veroordelen. Den Haag toont omgekeerd aan dat kraken ook niet alles is. Kraken is hier nog steeds redelijk makkelijk (vergeleken met Delft, Leiden, etc.). Er zijn redelijk veel grote en middelgrote panden, maar er komt geen spat meer uit. Toch zijn ook deze panden wel belangrijk omdat ze gekraakt zijn en daarmee al of niet passief onderdeel blijven van het verzet.

De tweede keus die moet worden meegenomen bij het overleg is van algemeen politieke aard voor de Aanslag op zich. Wat is de functie van de Aanslag voor de kraakbeweging en radikaal links. Hoe belang-

RHANDELEN:

rijk is handhaven of ontruimen? Handhaven betekent, zoals al gezegd: het grip houden op de ruimte en dus een aantal mogelijkheden behouden in woon-werk-én aktievormen. Maar verliezen we ons dan niet teveel in een kompromis. Het aansturen op een mogelijke ontruiming - het klinkt gek, maar is een keus - kan op korte termijn mobiliserend werken voor Den Haag en de regio. Maar zijn we dan niet daarna alles kwijt?

De derde keus is van interne aard. Hoe willen we wonen en werken? Wat is de prijs (financieel) die we gaan betalen? De gemeente stuurt aan op woningwetwoningen. Het hele pand volgepropt met A.T.eenheden. Voorbeelden alom in Nederland en geen van allen geslaagd. En ook te duur. Want gvd heel veel mensen hier hebben een uitkering of studeren op een marginaal inkomen. Voor de overheid geen probleem, die denken op lååånge termijn. Wat wij echter minstens willen is wel goed, maar beslist goedkoop wonen. En zeker niet in een stapel kippehokken van beton, zonder karakter, omdat je daar zelf je karakter verliest.

Een status-quo dan maar van de huidige situatie, met alleen het plegen van achterstallig onderhoud en enkele andere voorzieningen die noodzakelijk zijn en dan toch maar gelegaliseerd? Een op het oog redelijk kompromis, maar ik weiger wel mee te werken aan een legalisering door de overheid van eigenlijk slechte huisvesting als norm. Als buitenlanders of vluchtelingen slecht wonen pik ik dat ook niet.

de voortgang

Prakties gezien zijn dit ook drie fasen die in volgorde genomen worden. Met de Aanslag zijn we al beland in fase drie, de discussie over het wonen en het zelfbeheer. De twee eerste stappen zijn al genomen en de tweede helaas zonder discussie. De eerste was de kraakfase. Toen stuurden we nog alle brieven aan de gemeente terug met een lijstje eisen: het geld van de RGD voor het achterstallig onderhoud. Een politieke eis voortkomend uit de kraak (de RGD had het pand laten leegstaan, verwaarloosd en deels geruïneerd door bijv. het moedwillig vernielen van de cv.) Nu zien we vijf jaar verder, de zes-ton-eis veranderen in een konkrete financiële eis, omdat we het geld nodig hebben voor het achterstallig onderhoud en en passant aan de gemeentenormen te voldoen.

De tweede fase is vergeten. Discussie over onderhandelen is niet gevoerd. Heel subtiel zijn we door de gemeente voor het blok gezet door de RGD-ruil en stadsvernieuwing en voelde iedereen aan dat we "moesten" onderhandelen. Als we niet praten gaat de gemeente toch wel voort: dus praten. Op zich niet fout, maar op z'n minst moet de overlegfase gekoppeld worden aan een mobilisatie van mensen en panden. We zitten nu in een totale windstilte. Niemand hoort iets van de B.A.. Alleen mensen die er regelmatig komen weten er soms iets van. Toch staan we niet alleen. De beide Van-Speyks en Sirene zitten met hetzelfde: de RGD-ruil. En ze zitten ook met de voordeelerskorting. Een kollektief probleem dat tijdelijk even gezamenlijk is opgelost, maar vervolgens na de ingang van de kortingen door iedereen weer alleen wordt opgelost. Door alleen te staan kunnen ze het flikken (misschien toch wel hoor) om de Aanslag te chanteren met kortingsdreigingen door volkshuisvesting. Handjeklap met de GSD. Dreigen met korten als we niet snel iets tekenen.

De derde fase: dus onderhandelen voor een kompromis is alleen haalbaar als je iets hebt om op te staan. Met lege handen onderhandelen verlies je altijd. En echt met lege handen staan we niet. De Haagse kraakhistorie kent weinig gemeentekontroueringen (rust in de stad met al z'n regeringsgebouwen en ambassades). Zeker ontruimen van de Aanslag zal niet zonder problemen verlopen, van welke aard dan ook. En de neiging van de gemeente om kost wat kost te onderhandelen (met eventuele andere ruimte-aanbiedingen) moet uitgespeeld worden. Ze onderhandelen zowieso niet voor joker met allerlei dure onderzoeken en al proberen ze konstant met Gore Trucken de B.A. uit te spelen. Daar hebben ze hun redenen voor. De Aanslag kan die redenen versterken door te zorgen dat in Den Haag, de regio en andere steden de druk op de pan blijft of komt. Bovendien hebben we een , niet te onderschatten, morele voorsprong doordat we de afgelopen vijf jaar heel veel aan het pand gedaan hebben.

Maar als de B.A. inderdaad per 1 december gekort gaat worden, wordt financieel de inbreng in het pand lager en zal er automaties minder aan het pand gebeuren. Onderhandelen op de status-quo, wat op zich een redelijk uitgangspunt is gezien de Haagse situatie, is wellicht haalbaar, maar blijkt een lege dop te worden als we met de kortingen geen raad weten. Er zal dus aan de onderhandelingen een eis moeten worden toegevoegd: géén kortingen!

hans
een bewoner

des morgens 02.30 uur

Na om 2.30 opgepakt te zijn bij 't kraken voor een Turkse familie, wegens vernieling in de Pretoriusstraat naar de J. Hendrikstraat overgebracht. Na in een middeleeuwse cel gestopt te zijn kwam er na enige tijd iemand me vertellen dat er nog een bekeuring van f90,- stond, subsidiair... Ik heb iets geantwoord als subsidiair één dag hechtenis klinkt wel goed-deur dicht dus.

Even later weer open-kom maar mee we gaan naar het burg. Monchyplein. -daar was het wat eigentijds en kon/moest ik blijven tot 8.30 en via de balie waar mij gezegd werd, je moet nog naar het Paleis van Justitie. F. Neet, de Officier van Justitie wil je nog even zien voor die kraak, de hechtenis is over. Op het P van J vroeg men (hoofdbewaker van de cellenafdeling) hoe hoog die bekeuring was. Antwoord mynerzijds: "dat is geloof ik niet zo ter zake, want ik kom hier vml om door de Off. van J. gepresenteerd te worden"- Oh, deur dicht.

Om 10.30 heb ik gebeld en vroeg, "Hoe zit dat nu eigenlijk, op 't burg. de Monchyplein heeft men mij de indruk gegeven dat ik hier alleen heen moest voor de O. van J. en u moet dan ook twee verschillend soorten papier van me hebben 1) een boete van 1 dag hechtenis 2) het kraken van 'n pand aan de Pretoriusstr. en alleen voor dat laatste wil de O. van J. me nog spreken heeft men mij op 't burg. de Monchyp. gezegd.

Om 12.00 brood (nou ja'n soort hygienisch verband dat er voor door moest gaan en iets dat voor't uitdrogingsproces vermoedelijk kaas geweest was) en een bodempje bruin vocht, maar ik maakte van de gelegenheid en passant nog even gebruik; "Heeft u nog gekeken hoe 't, voor welke van de twee dingen ben ik nu hier?"- "Ja, ja .." Deur dicht.

Na van de verstrekte versnaperingen genomen te hebben, werd er om 13.00 iemand bij me gezet, met horloge, die ik 't geval verteld en die zei "Als je echt antwoord wil heb je vast wel recht om je advocaat te bellen.

Om 15.00 (exakt dit keer) weer gebeld; ik zou eigenlijk wel eens willen weten waarom ik nu precies zit en als er hier niemand is die dat kan, dan wil ik m'n advocaat te spreken krijgen. "Ja, dat is goed" (maar wel de deur gewoon dicht) 15.30- "Wanneer mag ik m'n advocaat nu eens spreken"- "Ja, kom er maar uit".

Toen bleek dat bijna iedereen er uit mocht ik zei: "nou zit ik hier van af half negen en deze meneer lijkt of dom, of moedwillig inefficiënt want vanaf 't begin stel ik een tamelijk eenvoudige vraag en ik heb en krijg kenne lijk nog geen antwoord. Reactie: "stop die meneer (ik dus) maar weer terug! " Ik; "Ja dat is goed en ik stond alweer eigenbeweging voor cel 3 Na twintig minuten er weer uit, er was nog een andere "gedetineerde" die moest tekenen voor 't terugkrijgen van z'n

spullen. Daarna kreeg ik een pen en een formulier: "Wilt u hier even tekenen?". Ik dacht even na, liet de pen op de balie vallen en zei: "Nee, ik wil helemaal niks meer, ik wil alleen nog maar weten waar voor ik hier vandaag geweest ben, want ik heb geen O. van J. gezien en dat was me voorspeld op 't Burg. de Monchyplein" O, dat is goed"- komt u maar even mee"- meneer bleek ons beiden te bedoelen-hij met, ik zonder m'n spullen en marcheerde richting, wat later bleek, uitgang. Daar kreeg ik m'n bezittingen en de opmerking "U bent de lastigste die we hier in jaren gehad hebben" en ijlings ging de deur dicht. Ik heb aangenomen dat het geen zin had om te proberen nog wat aan de weet te komen. Daar was de stemming niet naar.

De Turkse familie zat voor f 350,- op een vergiet/zolderetage. Zo vochtig dat de baby van zes maanden al kans had gezien asthma te krijgen en er was ruzie over een huurverhoging tot f 400,- per maand.

Nadat ik om 16.30 uur weer op straat stond, ben ik m'n fiets op gaan halen, douche, eten e.d. en om 22.30 zijn we weer terug gegaan, weer gekraakt en toen leefde men nog lang en gelukkig. Het lekt daar niet en er is gas en licht en water moet de elfde van de elfde 1985 zijn aangesloten.

HOE BANG ZIJN WIJ

"The only thing we have to fear is fear itself".

Ik weet niet zeker meer van wie deze gevleugelde woorden afkomstig zijn, maar als ik me niet vergis waren ze van pres. John F. Kennedy. Wat ik wel zeker weet is dat hij op 22 november 1963 in Dallas op behoorlijk onaangename wijze aan z'n eind komt. (Zelf heb ik het wel tien keer gefascineerd gezien. Na het beslissende schot werpen zich meerdere bodyguards op de president van de verenigde staten, om hem met hun eigen lichaam te beschermen. Deze is dan echter, al stervende.)

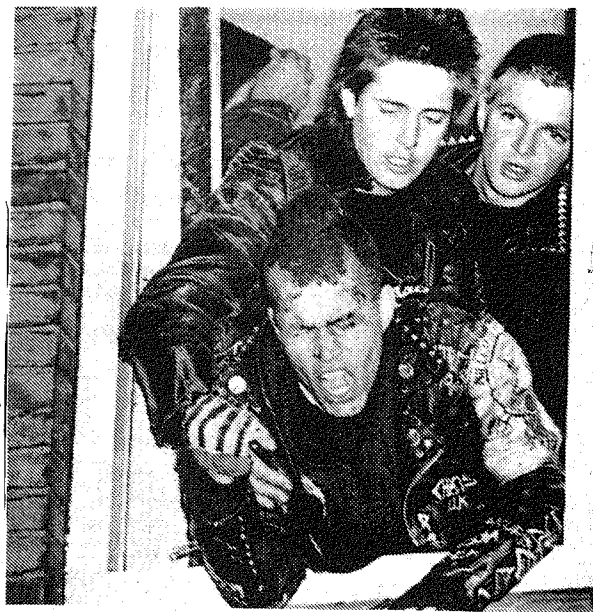
Ik kan me echter vergissen en dan is pres. Roosevelt de schepper van bovenstaande spreuk. Na op deze manier van mijn twijfelachtige belezenheid kennis gegeven te hebben, kan ik overgaan op angsten van recenter datum. Toen na de dood van Hans Kok de pleuris uitbarstte, is er veel gezegd en geschreven over de verharding binnen de aktiekraakwereld. Een van de weinige verstandige analyses was die van Geert Mak in de NRC van 2 november. Volgens Mak is de angst een van de factoren die het politieke handelen van velen bepaalt: "angst voor de bom, angst voor milieu-

rampen, angst voor de economische crisis, angst door allerlei culturele oorzaken, angst voor de toekomst".

Deze angsten worden door politici "gekleineerd tot een politiek-technisch probleem, dat via een commissie, door een handig compromis uit de wereld geholpen kan worden".

Dit ontkennen van gerechtvaardigde angsten door politici is hun bijdrage aan het scheppen van een klimaat dat gunstig is voor irrationele uitbarstingen, demagogie en massahysterie in crisistijden, waarin het eigen geweld en dat van de autoriteiten het leven van de groep gaan bepalen, aldus Mak. Zijn de krakersters werkelijk zo bang dat ze, als katten in het nauw, de opdringende ordebewakers naar de strot vliegen? De mensen aan wie ik het gevraagd heb in elk geval niet. Atoomrampen, milieuvergiftiging, crisis, militarisering en politiegeweld laten de krakerster niet koud, maar vermogen het niet zijn/haar handen aan het trillen te brengen. Krakers zijn "cool" en dat is gevaarlijk.

De confrontatiestrategie van de gemeente Amsterdam betekent een offensief dat zeker op andere plaatsen uit zal stralen. Van regeringszijde heeft men al geprobeerd verband te leggen tussen de CCC en de Nederlandse aktiewereld en zelfs wanneer je afziet van

overbekende dreigingen als de bom en milieuverpesting, is de dreiging nog groot en permanent aanwezig. Onder deze omstandigheden heb je aan je hersens niet genoeg, heb je al je angst nodig om het hoofd niet in de schoot te leggen. Alleen de angst en de woede die daarop volgt, maken het mogelijk "mit Gefühl und Härte" te reageren. Stay scared, stay alive en laat het klamme zweet je wakker houden.

SHARK

EEN VERRADER TREKT DOOR HOLLAND: EEN WAARSCHUWING VOOR DE BEWEGING

In het onderstaande verhaal lichten we de doopceel van Günter Pokorny. We doen dat aan de hand van een pamflet over hem dat onlangs in Wuppertal is verschenen en met wat we weten over wat hij de afgelopen weken hier in Nederland heeft uitgespookt. Daarbij gaat het ons niet alleen om wat Pokorny feitelijk misdreven heeft, maar willen we ook proberen een beeld te geven van hoe iemans er toe komt om zijn kameraden te verraden. Ingebakken mechanismen spelen een rol. Door die mechanismen te herkennen en te onderzoeken en onszelf te leren ze voortdurend te bestrijden, maken we een kans om aan de ellende van verraad te ontkomen.

POKORNY WORDT GEARRESTEERS EN PROBEERT ZIJN HUD TE REDDEN

Pokorny werd op 18 September van het afgelopen jaar gearresteerd in Emmerik. (Emmerik ligt net over de grens bij Arnhem). Hij was in het bezit van 200 gram dope. Meteen de volgende dag werd hij opgehaald en overgebracht naar Wuppertal door een speciale afdeling politieke zaken van de Wuppertalse politie. (K 14)

Eenmaal in Wuppertal werd Pokorny gekonfronteerd met alle strafzaken die tegen hem liepen:

- geweld bij ontruiming van een kraakpand, waarvoor hij tot 8 maanden sel was veroordeeld

- een dreigende straf van 8 maanden tot 3 jaar wegens diefstal

- een proces wegens lidmaatschap van een terroristische vereniging

- en dan nu een proces wegens het bezit van verdovende middelen. Dit laatste proces leverde hem op 6 November '84 een gevangenisstraf op van 2 jaar en 3 maanden

Alles bij elkaar had Pokorny dus een aantal zware jaren voor de boeg. Daarmee gekonfronteerd besloot hij toen te proberen zijn eigen huid te redden door zijn kameraden op te offeren: hij besloot met de politie te gaan samenwerken. Rechercheurs van de afdeling K 14 en twee beambten van het Landeskriminalamt bracht en hem in zijn sel een bezoek en op 16 en 22 november, nog geen twee weken na de uitslag van zijn dope-proces, kwamen de eerste protocollen tot stand waarin hij mensen die hij kende uit de beweging in Wuppertal aanslagen in de schoenen schoof. Met de beweringen van Pokorny kon de politie van Wuppertal dan eindelijk de mensen te lijf die al jaren actief waren met verzet, maar waar zij tot dan toe geen poot tussen konden krijgen.

POKORNY PROBEERT TERUG TE KEREN IN DE BEWEGING

Pokorny ging tegen de uitspraken van de rechter in het dope-proces in hoger beroep en kwam op 15 Januari van dit jaar vrij. Om de verbazing hierover te bezweren (want waarom komt iemand met jaren sel-

straf voor de boeg na twee maanden vrij), verkondigde hij dat justitie hem had laten gaan omdat ze bang waren dat hij een hongerstaking zou organiseren uit solidariteit met de hongerstaking van de RAF die toen bezig was. Tegen anderen beweerden hij vrijgelaten te zijn om woonruimte voor hem en zijn vrouw en kind te regelen. Met zijn verhaal over de hongerstaking probeerde Pokorny zich interessant te maken in de beweging in Wuppertal om op die manier weer vaste grond onder de voeten te krijgen. Het lukte niet.

Op dat moment was echter nog niet bekend dat Pokorny informatie had gegeven aan de politie. De beweging wantrouwde hem vanuit andere ervaringen. Pokorny maakte in de jaren '80 en '81 deel uit van de structuren

die zich in Wuppertal bezighielden met anti-imperialistische politiek. De verhoudingen waren in deze beginfase echter nog sterk bepaald door een abstracte, technische of subjectivistische instelling van de mensen met betrekking tot verzet. Onderdrukkende structuren als moraal, prestratiestreven en concurrentie werden nog niet bewust waar genomen en werden dus ook niet veranderd. Pas later, in de konfrontatie met het systeem, ontwikkelde zich de noodzaak om ook jezelf als mens radikaal te veranderen. Pokorny deed aan deze verandering niet mee, verzette zich op agressieve wijze tegen de kritiek op zijn prestatiewil en op zijn houding om zich ten koste van anderen te profileren. Hij ging prat op zijn criminele verleden (31 veroordelingen) en drong zich op de voorgrond met verbaal geweld en met het roepen om harde actie. Hij storte zich op de fouten en gebreken bij anderen om zichzelf op die manier omhoog te werken en deed de kritiek op zijn persoon af met te zeggen dat hij nu eenmaal was wie hij was.

Naarmate de anderen wel de eigen bevrijding nastreefden, werden de verschillen tussen hen en Pokorny alleen maar groter. Pokorny klampte zich vast aan de oude structuren van eigen voordeel en prestaties en reageerde zich af door te trappen naar de men-

sen die hem bekritiseerde en begon af te geven op het verzet waar hij zelf deel van had uitgemaakt. Zo raakte Pokorny aan het zwerven binnen de scene, kon steeds moeilijker aansluiting vinden, tot hij uiteindelijk een prooi werd van de staatsveiligheidsdienst. Tot zover in grote trekken het pamflet uit Wuppertal.

POKORNY VLUCHT EN RAAKT IN NEDERLAND VERZEILD

In de nacht van 7 op 8 maart van dit jaar werd Pokorny betrapt bij een inbraak, maar de volgende dag al werd hij opnieuw vrijgelaten, nu met de plicht zich eens in de week te melden bij de politie. Op 29 maart krijgt Pokorny dan het bericht dat hij zich moet melden om de rest van zijn straf uit te zitten, zijn hoger beroep in de dope-zaak was afgewezen. Op die dag verdwijnt Pokorny spoorloos. Pas op 17 April werd het zijn vroegere kameraden duidelijk wat Pokorny hen geflikt had: op grond van zijn uitspraken wordt tegen allen de aanklacht doorgezet tegen een criminele vereniging te hebben gevormd.

We gaan er voorlopig even vanuit dat Pokorny niet naar Nederland is gekomen met een opdracht van de staatsveiligheidsdienst, maar 100% zeker zijn we daar niet van. Midden Augustus verschijnt hij in Arnhem en krijgt onderdak in een kraakpand. De bewoners verlenen hem in eerste instantie hulp omdat hij zegt door de Duitse politie te worden gezocht vanwege zijn politieke activiteiten. Na verloop van tijd krijgt men daar echter achterdocht. Pokorny onderneemt zelf niet veel om zijn positie te verbeteren, wil tot hun verbazing niet eens contact opnemen met zijn advocaat om te horen hoe het met zijn zaak staat en informeert teveel naar hun zin naar structuren van het verzet in Nederland.

Dan verhuist Pokorny begin Oktober naar Den Haag waar weer anderen hem onderdak bieden. Inmiddels is echter de ware identiteit van Pokorny bekend geworden. De beweging in Den Haag wordt geïnformeerd en van Pokorny afgezonderd in afwachting van wat tegen hem ondernomen zal worden. De knipselkrant in Groningen gooit echter roet in het eten door het pamflet niet af te drukken, waardoor geen landelijke bekendheid ontstaat.

In de tijd die het koste om wat anders te organiseren heeft Pokorny waarschijnlijk lont geroken. Misschien ook dat de afwerende houding van zijn omgeving bij hem achterdocht heeft gewerkt. Feit is nog dat dat hij op vrijdag 1 November een telefoongesprek heeft gevoerd met Wuppertal, een gesprek dat volgens een getuige negatief verliep. Zondag 3 November, in het begin van de avond, blijkt Pokorny hem gesmeerd te zijn. De woonkamer van het huis waarin hij verbleef is doorzocht, een portomonee met duizend piek is samen met Pokorny verdwenen. Op gejaagd zwerft Pokorny thans rond op zoek naar een volgend adres. Hopend op de gastvrijheid van de beweging, maar intussen in staat om iedereen een poot uit te draaien. Men zij gewaarschuwd.

DE WRAAK VAN JHR. MR.

Dit keer hebben wij, "de Wraak van jhr. de Braauw", wat uit de beerput van de ministerraad gevist. Centraal op te bergen, verboden te kopiëren, zeer geheime drek van Lubbers en zijn ministers.

Eerdere onthullingen hebben laten zien dat ondanks de fiasco van Kalkar, de regering weer opnieuw miljoenen gaat pompen in een eventueel nieuw te bouwen snelle kweekreaktor. Bij de vorige onthullingen (Zwarte 42) werd uit de doeken gedaan hoe er miljarden overheidssubsidies stromen naar de energieverblindende industrie. Miljarden worden er uitgegeven voor nieuwe wapentuig en ook het repressie-apparaat kan rekenen op meer geld.

Dat al dat geld niet zomaar uit de lucht komt vallen merken we elke dag. Volop wordt er bezuinigd op sociale voorzieningen en uitkeringen, de gezondheidszorg moet maar inkrimpen en studeren is alleen nog maar weggelegd voor de rijken. De gasprijs voor grootverbruikers gaat fors omlaag, die van de kleinverbruikers echter omhoog. Dat de honger van het bedrijfsleven, het troetelbeest van deze regering, nog lang niet gestild is, blijkt wel uit de notulen van de ministerraad gehouden op 17 mei 1985. Opnieuw wordt bekendstofd hoe via grootscheepse bezuinigingen allerlei ongein gefinancierd kan worden. Ditmaal hebben ze de kosten die gemaakt worden (voor bijv. zwembaden) moeten worden gedekt door de inkomsten. Voor zwembaden betekent dat dit dus hogere entreprijzen. Een volledige toepassing van het profijtbeginsel zou in vele gevallen leiden tot grote problemen. Dus wordt er door de ministers bekeken hoe ver ze kunnen gaan. Voor de welzijnssector wordt al een verdubbeling of verdrievoudiging van de kostendekking voorgesteld. (zie blz. 30 bij staatssecretaris van Amelsvoort)

6. Evaluatie profijtkortingen op het Gemeentefonds
Zakelijke van de staatssecretaris van Binnenlandse
Zaken dd. 7 mei 1985, nr. MBV85/4487, met bijlage
7. Agenda bestuurlijk overleg op het Gemeentefonds
leden (Stief van de Financien, nr. MBV85/4487, met bijlage
nr. BC85/441, met bijlagen) Zaken cc. 5 mei 1985,
van Onderwijs en Wetenschappen als minister
conclusies op hoofdpunten van de 1. op dat minister
stuk over de profijtkortingen is. Over het
van aantal omerkingen doorgegeven. Als minister
van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur merkt hij

Op blz. 32 vraagt van Aardenne zich af of het mogelijk is om voor te schrijven dat bijv. de stadsreiniging voor 85 kostendekkend moet zijn. Staatssecretaris van Amelsvoort meldt echter scherpzinnig op dat door het voorschrijven van de gemeente door de overheid voor hoeveel % de gemeenten allebei voorzieningen kostendekkend moeten maken, de autonome positie van de gemeenten, zoals die in de grondwet en gemeentewet is geregeld, in het geding kan komen. (zie blz. 32) Dit probleem zal echter nog eens nader worden bezien.

Ondertussen zal er net als tussen van Aardenne met van Agt en Kremers wat betreft de kerncentrales ook hier informeel overleg gevoerd worden met enkele leden van de Verenigde Nederlandse Gemeenten (VNG) om tot afspraken te komen, zoals die door minister van Aardenne zijn aangegeven. De rest van de VNG mag hier natuurlijk niets van weten. Omdat een volledige democratie zo moeilijk valt te besturen, moet de democratie maar worden ingekrompen tot enkele leden. Aan het eind stemt de raad met al deze shit in.

Met de doorvoering van de profijtkortingen zullen de meeste bezuinigingen vallen in de sectoren van welzijn, volksgezondheid en cultuur, wat zal leiden tot een sterke vraaguitval (zie bla. 29 bovenaan) Een beetje duidelijker gezegd: steeds minder mensen kunnen gebruiken van sport-, cultuur-, recreatie- en welzijnsvoorzieningen. Al deze voorzieningen zijn er straks alleen nog maar voor de rijken.

MR 17 mei 1985
(p. 7)

-28-

Zeer Geheim

Op dat het grootste deel van de profijtkortingen zullen vallen in WVC-sectoren. Dit dat oopunt zou hij tegen het voorstel moeten zijn. Het niet handhaven van de profijtkortingen zou echter betekenen dat het daaruit volgende tekort op andere wijze moet worden gedekt, wat hem als minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur op andere wijze geld zal kosten. Door de toepassing van profijtkortingen is in de sectoren van sport, cultuur, recreatie en welzijn al sprake van vraaguitval. Met de profijtkortingen wordt dit nog versterkt. Daar komt bij dat het oorspronkelijke onderzoek naar de ruimte voor profijtkortingen te veel is gebaseerd op negatieve effecten en is uitgegaan van reken- technische vooronderstellingen. Spreker stelt daarom voor om de profijtkortingen niet te handhaven.

Minister De Koning merkt op dat hij een tekstvoorstel heeft gedaan voor blz. 10 van het stuk over de profijtkortingen om duidelijk te maken dat de gemeenten en inkomensbeleid met inkomensprijs en inkomensprijs niet mogen inlaten. Staatssecretaris van Amelsvoort wijst erop dat waar al sprake is van inkomensprijs inkomensbeleid op gemeentelijk niveau, dit inkomensbeleid wordt gelaten.

Minister Van Aardenne heeft begrip voor de problemen bij de gemeenten, maar wil toch geen streep door de f. 125 mln aan ombuigingen. Het heroverwegingsrapport financiële verhouding rijk/lagere overheden gaf aan dat er nog veel meer ruimte bestond voor profijtkortingen. Hij vraagt zich voorts af in hoeverre profijtkortingen beleid gaan voeren. Indien sprake is van vraaguitval, wordt de dienstverlening minder waarvoor ook de kosten worden gedrukt. Daarmee zou in ieder geval het beoogde effect worden bereikt. Met betrekking tot de precario rechten stelt spreker dat het hier niet om kosten, maar om relatie tussen de kosten voor straatreiniging en de handenbelasting. Dat laatste kan duidelijk omhoog. Hij besluit met erop te wijzen dat het kabinet deze taakstelling is aangegaan; bij niet-invulling zou er een gat vallen dat toch weer moet worden ingevuld.

CENTRAAL OPBERGEN
VERBODEN TE COPIËREN

Van Aardenne heeft daar echter helemaal geen moeite mee. Hij zegt letterlijk (zie blz. 28) onderaan "Indien er sprake is van vraaguitval, wordt de dienstverlening minder, waardoor ook de kosten worden gedrukt. Daarmee zou in ieder geval het beoogde effect worden bereikt". De klootzak. Minister Brinkman noemt als voorbeeld van vraaguitval (zie blz 31) het opzeggen van 'n abonnement op 'n centraal antennesysteem, het teruglopen van 't ledenaantal van sportorganisaties en de vermindering van het bezoek van bibliotheken. Vul de rest zelf maar aan.

Dit zijn slechts pagina 28, 29, 30 en 31 van 'n draaiboek vol criminelenplannen opgezet door het grootste tuig wat er in Nederland rondloopt. 27 bladzijden zijn al voorafgegaan, waarin weet ik wat voor smerigheden uitgedacht worden en hoeveel van die blz. volgen er nog na blz. 32 Dit slechts van één ministerraad gejat uit slechts twee kamers. Wat houden al die andere duizenden kamers van de verschillende ministeries nog voor ons verborgen? Het recht op gezondheid, op cultuur, op welzijn, op inkomen, het recht op al die shit documenten die heimelijk verborgen worden gehouden in al die ministeries. Al het recht wat ons ontnomen wordt. We nemen het zelf wel.

"De wraak van jhr. de Braauw"

Zeer Geheim

-29-

MR 17 mei 1985 (pt. 7)

Staatssecretaris Van Zeil wijst erop dat Economische Zaken niet bij de totstandkoming van het onderzoeksrapport betrokken is geweest, terwijl er wel raakvlakken lagen met het overheidstarievenbeleid, het bedrijfsleven en consumenten. Om te voorkomen dat consumptie en bedrijfsleven extra worden aangepakt, is het gericht overheidstarievenbeleid te voeren en de prijzen zo in de hand te houden.

Minister Smit pleit ervoor om vast te houden aan de taakstelling van het regeerakkoord. Voorts merkt zij op dat de precariorechten onduidelijk zijn en zou moeten worden bezien.

Minister Braks is eveneens voorstander van een verhoging van het regeerakkoord. Minister van het Rijk sluit zich hierbij aan. Minister Ruding sluit zich hierbij aan.

Het is bekend dat zich bij de gemeenten problemen voordoen. Deze zitten vooral in de verhoging van de taakstellingen van 1985 op 1986 van f. 1,85 mld. Gezien de theoretisch grote ruimte voor profijt-kortingen wil spreker echter toe de precariorechten het regeerakkoord. In het bijzonder zijn de maatregelen met betrekking tot de precariorechten van gemeenten zijn om de rechten en tarieven te verhogen. Het voorstel van Binnenlandse Zaken betekent een structurele verlaging van de taakstelling. Spreker wil de taakstellingen beter had anders betekend dat wel dat het tekort met ingang van 1986 moet worden omslagen over de raad.

De minister-president wijst erop dat het voorstel over de profijt-kortingen van kunnen worden behandeld bij de taakstellingen van probleem wordt nog verscherpt door de aanzienlijke verhoging van de in druk dat ten 1985 op 1986. Spreker heeft de incidenteel-aanzien van de gemeenten een te incidenteel-beleid wordt gevoerd. Zij worden geconfronteerd met de gevolgen van de ABW-maatregelen, de EG-financiering en met de maatregelen met betrekking tot sociale zekerheid en sociale diensten. Bij de uitvoering van een aantal regelingen op gemeentelijk niveau treedt bovendien een demotivatie op. Te weinig wordt bij al deze onderwerpen gelet op dat er een samenhang. Tot slot merkt hij op dat er een steeds groter verschil dreigt te ontstaan tussen gemeenten met tekorten en gemeenten die hun begroting sluitend kunnen maken. Zo hebben bijv. forensengemeenten een veel beter financieel draagvlak.

Zeer Geheim

-31-

MR 17 mei 1985 (pt. 7)

onderwerp profijt-kortingen speciale aandacht gehad. Veel gemeenten werken aan doorvoering van ombuigingen, wat al voor een aantal gemeenten leidt tot grote financiële problemen. Daardoor dreigt het gevaar van een ernstige vertrouwens-crisis in de bestuurlijke verhoudingen.

Minister Brinkman noemt als voorbeelden van vraagstukken het opzeggen van voorbeelden van een centraal antennesysteem van het abonnement van het ledental van sportorganisaties, waardoor de financiering van de accommodatie moeilijk wordt en de vermindering van het bezook van bibliotheken. Een betere verdeling van de kosten is niet mogelijk, aangezien de Tweede Kamer niet bereid is tot afschaffing van de contributie-vrijdom voor jeugdigen. Spreker vraagt zich te behandelens volgens de verdeling van het gemeentefonds. Bij de welzijnswetgeving zijn de gemeenten die een cumulatieve problemen kennen, buiten de verdelingssystematiek gehouden. Het zou beter zijn om door specifieke kortingspercentages de beoogde ombuigingen te realiseren. Het zou betekend wel dat de kleine gemeenten relatief meer zullen moeten betalen.

Minister Van Aardenne wijst op het verschil in kostendekking. Bij het ophalen en verwerken van stedelijk afval tussen middelgrote gemeenten en grote gemeenten (blz. 24). Voorts merkt hij dat sommige gemeenten wel erg gemakkelijk zijn in het aanleggen van bepaalde voorzieningen. Dit geldt bijv. voor buurgemeenten die beiden een zwembad aanleggen, waardoor beide zwembaden met financieel tekorten zitten, terwijl het zwembad in de grotere centrumgemeente eveneens te maken krijgt met teruglopende belangstelling. Het enige middel om dergelijke zaken tegen te gaan is het vereiste van kostendekking.

Staatssecretaris Van Zeil hecht eraan dat wordt vastgehouden aan het overheidstarieven-beleid om een zo goed mogelijke afweging tussen de belangen van de burgers en het bedrijfsleven te krijgen.

De minister-president constateert dat men zich in het algemeen bewust is van de grote problemen die het handhaven van profijt-kortingen bij de gemeenten met zich mee zullen brengen, maar niettemin van oordeel is dat deze toch moeten worden gehandhaafd.

Zeer Geheim

-32-

MR 17 mei 1985 (pt. 7)

Minister Van Aardenne vraagt of gemeenten vrij zijn om in plaats van profijt-korting te kiezen voor andere ombuigingen. Minister Rietkerk bevestigt dit.

Staatssecretaris Van Amelsvoort wijst erop dat hier zich hetzelfde voordoet als bij de heroverweging sanering specifieke uitkeringen die ook te optimistisch was berekend. De minister-president vraagt of de bedragen van de profijt-korting zijn opgenomen in de meerjarenramingen en of de Tweede Kamer daarop ook heeft gereageerd.

Minister Rietkerk antwoordt dat er een motie is aangenomen om tot een analyse van de situatie bij de gemeenten te komen. Het onderhavige rapport is daarvan het gevolg. Minister Van Aardenne vraagt zich af of het mogelijk is om voor te schrijven dat bijv. de stadsreiniging voor 85% kostendekkend moet zijn. Staatssecretaris Van Amelsvoort merkt op dat zo de autonome positie van de gemeenten, zoals die in de grondwet en gemeentewet is geregeld, in het geding kan komen.

Minister Rietkerk zegt toe dat deze problematiek nader zal worden bezien en zal het bestuurlijk overleg met de vier grote gemeenten uitstellen.

Minister Brinkman geeft in overweging om informeel overleg te voeren met enkele leden van de VNG om tot afspraken te komen, zoals die door minister Van Aardenne zijn aangegeven. De minister-president onderschrijft dit. Hij stelt de volgende conclusies voor:

- a. De bewindspersonen van BIZ zullen de voorstellen bezien in het licht van de opmerkingen die in de raad zijn gemaakt.
- b. Het bestuurlijk overleg rijk - vier grote gemeenten dat was voorzien op 23 mei 1985 zal worden uitgesteld.
- c. Inmiddels zal informeel overleg worden gevoerd met leden van de VNG over de maatregelen van de rijksoverheid die betrekking hebben op de gemeenten.

De raad stemt hiermee in.

Zeer Geheim

-30-

MR 17 mei 1985 (pt. 7)

laatste mede wordt veroorzaakt, omdat in Nederland niet wordt gewerkt met het systeem van agglomeraties. Het gemeentefonds werkt onvoldoende voor de overdracht van gelden tussen woon- en werkgemeenten.

Minister Van Aardenne merkt op dat dat erop dat bij de financiële-verhoudingswet zoveel mogelijk met die factoren rekening is gehouden. Hij geeft echter toe dat dit niet altijd voldoende is. Het stuk over de profijt-kortingen is beperkt tot die kortingen waarbij overheidstarieven in het beding van het regeerakkoord zijn verondersteld. Een niet kwantificeerbaar gevolg is de vraaguitval. In de welzijnssector komt over de verdriving van een lage kostendekking voor. Daarvoor wordt nu al een verdubbeling of verdrievoudiging voorgesteld. Een volledige toepassing van het profijtbeginsel zou hier tot grote problemen leiden. Voorts zijn de verschillen tussen de gemeenten van belang. De dekkinge tarieven van belang. De getroffen en moeten werken, worden nu extra zoeken in de sectoren sport, cultuur en welzijn. Spreker is het eens met minister Ruding dat de toepassing van profijt-kortingen het van belang is dat er juist geen overheidstarievenbeleid wordt gevoerd. De gemeenten moeten de mogelijkheid hebben om de tarieven te verhogen. Ditzelfde van tariefverhogingen worden gemaakt, dan misbruik er nog het toezicht van de beheerders van het gemeentefonds. Bij de heroverweging is bestaand profijtbeginsel erg hoog geschat. Dat moet worden gerealiseerd bij het bezien van het voorstel. In februari is in de raad al melding van dit punt gemaakt. Het heeft echter de nodige tijd gekost om een gezamenlijk rapport van Binnenlandse Zaken en Financien aan de raad te kunnen voorleggen. Minister Rietkerk merkt op dat de vooronderstellingen van het regeerakkoord moeten worden bijgesteld. Bij de behandeling van de extra taakstelling van f. 50 mln mogelijk zal worden. Ook in de Tweede Kamer heeft het

STAATSTERREUR IN HAMBURG

Na de moord op Hans Kok rinkelde het ook in Hamburg. Bij een aantal kraakpanden hingen stencils: "Amsterdam 24-10: Kameraad in cel vermoord". Kraakpanden? In Duitsland? Inderdaad ze zijn er nog.

Terwijl in Berlijn door het christendemokratische stadsbestuur rigoreus een einde is gemaakt aan het kraken, alle panden zijn ontruimd of gelegaliseerd, zijn in Hamburg nog een stel panden over.

In Hamburg is een sociaal-democratisch stadsbestuur, dat zijn image naar links heeft proberen op te poetsen door een aantal alternatieve woonprojecten te tolereren in zwaar verwaarloosde huizen in renovatiewijken. Voordelig leek het door gratis zelfwerkzaamheid werden panden weer verbeterd en bewoonbaar gemaakt. Met sommige huizen werd een kontrakt van beperkte duur gesloten, andere panden werden met jarenlange onderhandelingen aan het lijntje gehouden.

Die slagen om de arm komt het stadsbestuur nu prima uit, want bij de bewoners ging het niet om een stelletje wereldvreemde "fröbelaars", die je met een lolly in pasteltinten kan zoethouden. Omdat vanuit de panden verzet georganiseerd (er bestaat o.m. een 'pandenoverleg') en gevoerd wordt, ziet 't er naar uit dat 't met de alternatieve bouw/woonprojecten binnenkort afgelopen is. Het stadsbestuur koerst nu op een confrontatie aan. Een aantal huizen in de Hafenstrasse moet 't vooral ontgelden.

EEN OVERZICHT

Rond de afgelopen jaarwisseling werden een aantal discussie- en aktiedagen georganiseerd met een grote demo tegen gevangenen. In januari worden twee mensen (waarvan één uit de Hafenstrasse) opgepakt bij het ingooien van ruiten als ondersteuning van de hongerstaking. Uit solidariteit met de gevangenen wordt in februari een barrikade opgericht.

In april komt de reactie hierop. De stad dreigt met ontruiming, wat niet mogelijk is -er zijn nog huurkontrakten. Daarom wordt overgeschakeld op intimidatie en terreur.

Vanaf juni gaat de politie over tot 'Raumschutz' (zoets als 'gebiedsbescherming'). De omgeving van de Hafenstrasse wordt permanent en openlijk door een speciale politie-eenheid, in de gaten gehouden.

Bij een politie-inval in augustus kondigt de politie-kommandant ter plekke van te voren aan, dat er desnoods van vuurwapens gebruik zal worden gemaakt.

Op 28 september wordt in Frankfurt Günter Sare door de politie bij een demo tegen de fascistiese NPD vermoord. In heel Duitsland vinden op grote schaal demo's en prikakties plaats. Ook in Hamburg.

Een paar dagen later verkondigt de chef van de Verfassungsschutz (=grondwetbescherming -een geheime dienst) Lochte dat 't uit moet zijn met de Hafenstrasse. Bij de demo waar meer dan 5000 mensen aan meedoen -een week later- gaan weer wat ruiten in. Het

nieuws van het 2e net (ZDF) meldt daar over, dat de politie 'oude bekenden' van de Hafenstrasse heeft herkend. Hierna worden de onderhandelingen met alle panden afgebroken. Burgemeester Dohnanyi meldt aan de bewoners van één van de andere panden, de Jägerpassage, dat dit gebeurt om een herhaling van de Hafenstrasse te vermijden. Een ander lid van het stadsbestuur dreigt in de gemeenteraad van 16 oktober dat er doden kunnen vallen. Dezelfde dag komt de alternatieve krant "Tageszeitung" (een soort Waarheid) met een interview van een bladzij met geheime dienst-baas Lochte. Onder de kop 'RAF Hamburg trekt in de Hafenstrasse. Hamburgs Verfassungsschutz-chef Lochte ziet in de ooit gekraakte Hafenstrasse een rekruteringsveld van de RAF' gaat ook de Tageszeitung meedoen aan de hetze die al langer in de boulevard-pers aan de gang is. De boven toon voeren opmerkingen dat 't bij de Hafenstrasse om kleine criminelen gaat, die 't nu te bont gemaakt hebben. Terwijl de bewoners gevraagd hadden van te voren het interview te mogen lezen om te kunnen reageren, mochten een paar mensen het alleen even doorkijken. Toen de volgende dag een grotere groep mensen naar de Tageszeitung ging, bleek dat de drukpersen al draaiden. Daarover hadden de interviewers een deal met Lochte gesloten.

Twee dagen na het verschijnen van het stuk in de Tageszeitung op 18-10 vindt een brandaanslag op de Hafenstrasse plaats. Bij toeval kan de brand geblust worden en vallen er geen doden.

In de nacht van 21-10 brengen zo'n 40 mensen uit autonome en anti-imperialistische groepen daarop een bezoekje aan de redaktielokalen. Alles gaat in puin. Op de muur staat de reden: 'Vanwege Lochte'. In de verklaring schrijven de aktievoerders: "De TAZ bericht over het gesprek (met Lochte) met schijnbaar journalistieke neutraliteit en onder het motto 'solidariteit met de Hafenstrasse'. Dat is precies, wat Lochte nodig heeft, om zijn aanvallen met effect te lanceren. Dat bedoelt hij ook, wanneer hij openlijk zegt: "Wanneer de TAZ er niet zou zijn, zouden we haar moeten oprichten". Dat is geen flauwe grap maar normale praktijk van de geheime diensten. (Volgens Philip Agee, ex-CIA-agent, is het één van de eerste opgaves van de CIA geweest, om daar, waar linkse kranten bestonden, te infiltreren en voor de rest eigen persburo's en kranten op te richten) De aanval van Lochte in de publieke opinie, via krantartikelen, bijeenkomsten en uiteindelijk met het TAZ-gesprek zien wij als onderdeel van zijn strategie, waarmee hij twee wezenlijke belangen van de staatsveiligheid wil doordrijven: aan de ene kant de dialoog met het links-liberale spektrum (Groenen, TAZ etc.) te voeren onder het motto 'bescherming van de grondwet als aangelegenheid van alle democraten', en aan de andere kant voor alle akties en ideeën, die niet in te passen zijn binnen de bestaande machtsstructuren, een -door dit spektrum geaksepteerde- rechteloze ruimte, de uitzonderingstoestand, te kreëren.

Dat is er op gericht, om de Hafenstrasse, de autonome en anti-imperialistische groepen te likwideren. Juist nu de revoltes na de moord op Günter Sare laten zien, dat steeds meer mensen bereid zijn om de confrontatie met de staat direkt aan te gaan."

De TAZ hangt hierna de vermoorde onschuldig uit. Binnen radicalere kringen wordt de aktie over het algemeen goedgekeurd. Al vinden een aantal mensen dat-ie misschien wat te ver is gegaan, dat de uitwerking verkeerd is en dat er misschien wat al te overspannen gereageerd is -wat echter wel te begrijpen is.

Op 24-10 wordt een aantal huizen aan de Jägerstrasse ontruimd, nadat nog geen week eerder de onderhandelingen afgebroken werden, terwijl alleen nog 't kontrakt getekend moest worden.

Op 25-10 bezet een 40-tal mensen het partijkantoor van de SPD om de terug

Tegen alternatieve woonprojecten

gave van de Jägerstrasse en stopzetting van de campagne tegen alle panden te eisen. Er kwam een gesprek met hoge figuren van de SPD. Aan het eind moesten de bezetters nog even wachten, want meneer had een dringend telefoongesprek. Hierna stormde een grote hoeveelheid ME naar binnen die flink tekeer gingen en iedereen oppakte wegens huisvredebreuk, terwijl de SPD-bons een vrije aftocht had toegezegd.

Op 26-10 doet de politie een inval bij de resterende woningen in de Jägerstrasse. Onder toezicht van de politieke afdeling worden alle deuren met breekijzers opengebroken, terwijl een medewerker van de eigenaar met sleutels aanwezig is. Eentje wordt opgepakt omdat ie geen papieren heeft. De avond ervoor was ook al iemand zonder papieren voor de deur opgepakt. De reden voor de overval: de politie 'dacht' dat de ontruimde

woningen weer betrokken zouden zijn. Medewerkers van de eigenaar barrikaderen de woningen.

Op 27-10 wordt met groot materieel een die nacht 'gekraakt' pand ontruimd. D.m.v. een akku met lampje, een kassetterekorder met muziek en stemmen en een paar spandoeken, was de suggestie gewekt dat er flink wat mensen een feestje hadden op de bovenste verdieping. Wanneer na geruime tijd een paar smerissen eindelijk het huis ingaan, komen ze er achter hoe de vork in de steel steekt en druipen af. Ze trekken niet altijd aan 't langste eind.

Maar het lijkt erop dat ook andere panden het binnenkort toch zullen moeten ontgelden, zodat de Hafenstrasse uiteindelijk alleen overblijft, waarna de huurovereenkomsten opgezegd, de huizen ontruimd en de bewoners verspreid worden en geen kans meer hebben op-

nieuw bij elkaar te gaan wonen, als uitgangspunt om verzet te bieden.

Zoals hier de Staatsliedenbuurt geïsoleerd wordt, een wijkteam te verdueren krijgt, rijp gemaakt wordt voor Van Thijn 's afrekening, zo is zijn kollega sociaal-fascist Dohnanyi ook bezig. Een reden te meer dat in Hamburg ook ruiten sneuvelen na de moord op Hans Kok, want:

"DE POLITIE MOORDT INTERNATIONAAL"

(leus op het nederlandse konsulaat in Hamburg).

TWEE JAAR (!)

DE ZWARTE

BLAD VOOR STEUN

AAN DE ZWARTE

THE TREAT

NOMADE'S

FUGITIVE

FRITURES

cld-HOUSEBAND

THE FLYING

FRUITCAKES

BLAUWE AANSLAG

BUITENOM 214 dehaag

TOEGANG

16 NOV.

ZAAL OPEN 9 UUR

5 Piek